

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, NOVEMBER – LAPKRIČIO 26, 2013 • Vol. CIV Nr. 139 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 11-25-2013

Vilniuje Rytų Europos intelektualai aptarė regiono ateitį

Vilnius (ELTA) – Likus kelioms dienoms iki Rytų partnerystės viršūnių susitikimo, sekmadienį Vilniaus rotušėje Lietuvos, Lenkijos Ukrainos, Baltarusijos, Rusijos ir kitų Europos šalių filosofai, rašytojai, istorikai, kiti intelektualinės minties lyderiai diskutavo konferencijoje „Mes – Europoje, ar Europa – be mūsų?“.

„Rytų Europos intelektualai visuomet buvo minties lyderiai, puoselėję vieningos Europos kultūros ir demokratijos idėjas. Šįkart šie žmonės susirenka svarbiai diskusijai Vilniuje“, – teigė prof. Alvydas Nikžentaitis, Jerzy Giedroyc forumo valdybos pirmininkas.

Žymus lietuvių kilmės lenkų intelektualas J. Giedroyc ir jo talkininkas Juliusz Mieroszewski rytinėje Europos dalyje dar dominuojant komunizmui suformulavo ypač aktualią politinę ULB (Ukraina, Lietuva, Baltarusija) doktriną, kurioje pabrėžė, jog be laisvų ir demokratiškų Ukrainos, Lietuvos ir Baltarusijos valstybių nėra įmanoma laisva Lenkija. J. Giedroyc vardu pavadintas Lietuvos ir Lenkijos intelektualų forumas ir ėmėsi Vilniuje organizuoti susitikimą Rytų partnerystės tema.

Prof. A. Nikžentaitis pabrėžė, kad Lietuva ir Lenkija šiandien

Europarlamentaras Vytautas Landsbergis (k.) ir buvęs Ukrainos Prezidentas Viktoras Juščenko konferencijoje „Mes – Europoje, ar Europa – be mūsų?“

Dainiaus Labučio (ELTA) nuotr.

yra laisvos demokratinės valstybės. Per paskutinį dvidešimtmetį šių šalių visuomenės daug pasiekė bendradarbiaudamos su kitais ES kraštais, ir ne vien tik ekonominėje sferoje. Glaudūs ryšiai su šalimis, turinčiomis gilesnes demokratijos tradicijas, turėjo įtakos tam, jog mūsų visuomenės taptų labiau atviros ir demokratiškos, nei

kad buvo iškart po komunizmo žlugimo.

Konferencijoje „Mes – Europoje, ar Europa – be mūsų?“ kalbėta apie Rytų Europos esamą situaciją ir ateitį, pabrėžiant ne tik bendradarbiavimo būtinybę, bet ir aptariant naujas santykių formas tarp esamų ir potencialių ES narių.

ŠIAME NUMERYJE:

Įspūdingas Lietuvių Fondo pokylis. – 4 psl.

Game Changer. – „Draugas News“ – 10 psl.

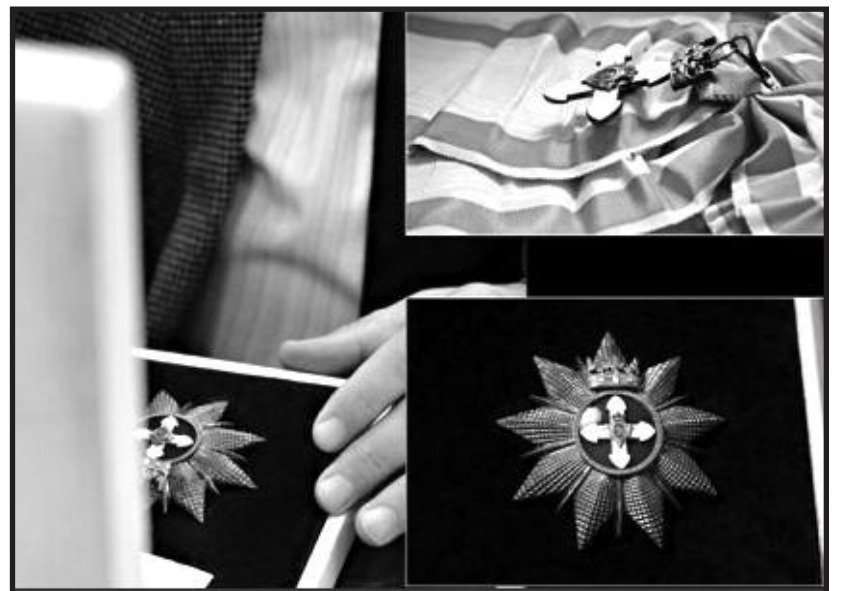
Rastas paskutinis tarpukariu įteiktas Vytauto Didžiojo 1-ojo laipsnio ordinas

Lietuvos ambasadorius Rumunijoje Vladimiras Jarmolenko Bukarešte susitiko su žymiu rumunų istoriku Andrei-Nicolae Pippidi, kuris parodė nuo 2007-ųjų ieškotą vieną iš 15-os tarpukario Lietuvoje įteiktų Vytauto Didžiojo 1-ojo laipsnio ordinų.

Istorikas šį ordiną paveldėjo iš savo senelio, buvusio Rumunijos ministro pirmininko Nicolae Iorga. Manoma, kad jam šis apdovanojimas buvo įteiktas 1932 metais Lietuvos ambasadoje Berlyne.

Vytauto Didžiojo ordinas skiriamas Lietuvos ir užsienio valstybių piliečiams už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei, lietuvių tautos garbei ir žmonijos gerovei.

Apdovanojimas įsteigtas 1930 metais minint Lietuvos Didžiojo kunigaikščio Vytauto mirties 500-ąsias metines.

BNS

urm.lt nuotr.

Šiandieną – ypatinga diena. Pristatome jums pirmąjį „Draugas News“ numerį. Skaitykite, susipažinkite, parodykite jį savo draugams ir pažįstamiems. Tokia šventė – du viename – bus tik du kartus – šį ir gruodžio mėnesį. Kitais metais „Draugas News“ jau bus siunčiamas tik prenumeratoriams. Tad sveikinkite naujagimį!

Tik dirbk – džiaugsmas patsai atsiras. – J. W. Goethe

DRAUGAS

Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Jūsų dėmesiui pateikiame kiek sutrumpintą Gruzijos inteligentijos atviro laiško specialiajam ES atstovui Gruzijoje Thomas Hammarberg vertimą į lietuvių kalbą.

Ponas Tomai!

Mes susipažinome su Jūsų pranešimu dėl žmogaus teisių situacijos Gruzijoje ir norime atsakyti į tą jo dalį, kurioje jūs kalbate apie mūsų nacionalines ir religines mažumas ir kažkodėl tame pat kontekste – apie teisę į seksualinio ištvirkavimo propagandą.

Pirmiausia pastebėsime, kad mūsų visuomenė taip gerbia ir yra taip tolerantiška mūsų nacionalinių ir religinių mažumų atstovų atžvilgiu, juos laiko lygiais su kitais, kad niekam niekada nešovė į galvą juos prilyginti homoseksualams ir kitų seksualinio ištvirkimo formų propaguotojams. Šis naujasis ideologinis triukas mums visiškai nepriimtinas, kiek jūs jį bebandytumėte įdiegti Vakaruose. Mes įsitikinę, kad seksualinių perversijų praktikų tapatinimas su bet kurios šalies religinių ir etninių mažumų atstovais, kas pastaraisiais metais vyksta JAV ir Vakarų Europoje, yra dirbtinė, tyčia primesta ideologija, nieko bendra neturinti su žmonių visuomenės daugybės amžių gyvenimo taisykle.

Gruzijoje ištvirkavimo pasekėjų, kurie žino, kad daro nuodėmę, niekas nepersekioja, nes pagal mūsų pačių tradiciją kiekvienas žmogus pats turi rūpintis savo sąžine ir morale. Bet tai visiškai nereikia, kad mūsų visuomenės daugiaamžės tradicijos suteikia teisę viešai propaguoti ištvirkimą ir betvarkę.

Jūsų darbdavys jus komandiravo dirbti tradicinėje visuomenėje. Diplomatinės normos reikalauja, kad jūs gerbtumėte tos šalies, kurioje esate, tradicijas. Vienu iš tragiškiausių mūsų šalies istorijos metu per keletą dienų 100 tūkstančių Tbilisio gyventojų žuvo nuo budelių, gindami krikščioniškąją moralę. Ir Tbilisio gyventojai tuos žmones laiko šventais. O jūs sau leidžiate šio miesto ir šios šalies gyventojams skaityti notacijas, nurodinėdamas, kas yra teisinga, o kas ne, ir dar sakote, kad, pasirodo, mums taip turi būti suteikta teisė reikšti savo nuomonę! Atkreipiame jūsų dėmesį, kad tai mes jums suteikiame teisę laisvai reikšti savo nuomonę mūsų šalyje ir pasiliegame teisę į ją atsakyti.

Kai mes kalbame apie ištvirkavimo propagandos nepriimtumą, nekalbame tik apie krikščionių tikėjimą. Visos tradicinės religijos ir visuomenės mano, kad homoseksualizmas ir panašios pasileidimo formos – didžiulė nuodėmė, ir viešas to demonstravimas ir propagavimas nepriimtini. Ir ne jau tik todėl, kad mūsų tauta niekuomet neleis sau deginti jūsų vėliavų prie jūsų ambasadų ir kitokių beprotybių, jūs manote, kad teisinga mūsų visuomenę raginti iš esmės pakeisti daugelio amžių jos gyvenimo nuostatas? Ištvirkimo propaganda mums nepriimtina ir demografiniu požiūriu. JT gruzinų kalbą ir gruzinų etnosą įtraukė į nykstančių kalbų ir tautybių sąrašą. Pagal jų oficialias prognozes, jeigu mes nieko nekeisim, iki 2050 metų mūsų šalies gyventojų skaičius sumažės 1 170 000 žmonių, o tai 28 proc. Remiantis tais pačiais duomenimis, sumažės daugiausia gruzinų, tai reiškia, kad Gruzijos bus per pusę mažiau. Pagal 1910 metų duomenis kas trečias Kaukazo gyventojas gyveno Gruzijoje, o pagal 2010 metų duomenis – tik vienas iš 19 gyveno Gruzijoje. Taigi, iškyla mūsų tautos gyvenimo ir mirties klausimas. Šioje situacijoje mums visiškai pražūtinga yra nukreipta prieš šeimą amoralumo propaganda, prie kurio pavadinimo jūsų remiama

Gerbkite mūsų tradicijas!

ideologija kasmet prideda vis naujas abreviatūras. Kuria iš jų liepsite sekti, pone Tomai? Ką pasakysite, jeigu vėliau jūsų remiamas ištvirkimo internacionalas prie savo keturių raidžių pridės naujas abreviatūras? Ar pas jus nevyksta politinė kova už suaugusių sekso su vaikais legalizavimą prisidengiant kovos už žmogaus teises vėliava? Ar nesiekama Vakarų Europos šalyse legalizuoti kraujomaišą? Ar Vakaruose nebaudžiamai neplatinama foto ir video medžiaga, demonstruojanti žmonių ir gyvūnų lytinį santykiavimą? Ar yra šalis, kur buvo pradėta nuo seksualinio ištvirkimo propagandos ir vėliau nereikalauta vienos lyties atstovų „santuokos“ bei leidimo tokioms „šeimoms“ įsivaikinti? Ar Vakaruose strateginiam vektoriui, siekiančiam susilpninti tradicinę šeimą, netar nauja taip vadinamas juvenalinė justicija, kuri, prisidengdama vaikų gynimo vėliava, teisininkams suteikia teisę išiveržti šeimon ir atimti vaikus iš tėvų? Ar mes nematome Vakarų pametėtų bandymų pradėti šį pavojingą procesą Gruzijos parlamente ir mūsų neinformuotų arba nuolankių parlamentarų ir žurnalistų paramos jam? Ką dar liepsite švęsti ateityje, ponas Tomai, kol milijonai vaikų žūsta nuo peilio motinos išsčiose? Mūsų visuomenė sukurta ne remiantis žmogaus teisėmis, o jos atsakomybe. Taip buvo ir Vakarų Europoje – ir kaip gaila, kad dabar viskas pas jus keičiasi.

Gruzija istoriškai yra viena iš tolerantiškiausių ir humaniškiausių šalių pasaulyje, ir mūsų visuomenė tuo džiaugiasi ir didžiuojasi. Mūsų šalyje keleto šimtų metrų atstumu viena nuo kitos amžių amžius greta stovi cerkvė, sinagoga ir mečetė. Gruzijoje visada mokėjo gerbti kitas religijas, jau nekalbant apie pagarbą svečiui. Vienas tik žydų pavyzdys ką reiškia: ši sena tauta netgi naujosios istorijos laikais visur buvo ujamta ir engiama ta ar kita forma, įskaitant ir Europos šalis; vienintelė šalis, kur nieko panašaus nebuvo – Gruzija. Mūsų žemėje šimtmečius draugiškai gyveno įvairių tautybių ir tikėjimo žmonės. Norime jus patikinti, kad minėtų problemų ir šiandien mūsų šalyje nėra ir kad jas dirbtinai kuria tos jėgos, kurias neramina didžiulis mūsų Bažnyčios autoritetas ir kurios, siekdamos savo politinių tikslų, nori destabilizuoti situaciją šalyje. Mums labai apmaudu, kad tokiu aktyvumu pasižyminčias nevyriausybinės organizacijos finansuoja būtent Vakarai.

„Tikėjimas – iš sąžinės ir vilties, ir šiame pasirinkime kiekvienas yra laisvas ir neliečiamas“, – tai mūsų didžio rašytojo ir visuomenės veikėjo Iljos Čavčavadzės žodžiai, ir gruzinai visada gyveno remdamiesi šiais žodžiais. Vakarų Europoje taip vadinami Švietimo ir Reformacijos epochų procesai kainavo milijonus žmonių gyvybių. Pas mus gi tikėjimas ir žinios visada egzistavo be kraujo iki to meto, kai atėjęs pas mus iš Vakarų marksizmas nepraliejo čia kraujo upių kovos už žmogaus laisvę vardan. Laisvės negalima painioti su ištvirkimo propaganda ir su prievarta tai daryti, su tradicinės visuomenės įžeidimu, su ideologija, kuri prisidengdama melaginga laisvo pasirinkimo vėliava padaro nelaimingais ir priverčia verkti milijonus vaikų, kurių tėvai skiriasi, su ideologija, dėl kurios atsieit valstybės institucijų ginama asmenybė tampa vie-

niša ir bijo ateities. Būtent ši ideologija gimdo nešėimiškumą ir neviltį, tikėjimą pinigais ir laikinai priimtais įstatymais, kurie nepaisant materialaus turto Vakaruose žmogų atveda į egzistencinę depresiją.

Tai, kas vyksta Vakaruose pastaruosius 30 ir daugiau metų, deja, yra masinė šeimos instituto, dvasingumo ir padarumo normų griūtis. Mūsų tautos ir mūsų valstybės istorija kur kas ilgesnė, nei šis laikotarpis. Todėl mes negalime priimti jūsų pamokymų, skambančių iš šio laiko eksperimento varpinės. Pasižiūrėkite į savo kartos gyvenimą, ponas Tomai, – kokia jo dalimi liepsite tikėti? Ta, kai jus jūsų tėvai auklėjo tradicinėmis Europos vertybėmis, ar jo vėlesne dalimi, kai jums, jau suaugusiems žmonėms, išaiškino naująją ideologiją? Ir jeigu jūsų karta pasirodė tokia nepastovi savo moralės įsitikinimais, iš kur mums žinoti, kad jūs mums nepasiūlysite ateityje dar kokių nors moralės normų naujovių?

Todėl mes pergyvename dėl jūsų ir jūsų problemų, mūsų kultūrą laikome visos Eurazijos kultūros dalimi, bet manome, kad mūsų mylimą ir daugeliu atvejų organišką Europą kūrė ne hipių kartos ištvirkimas, jos pamatu buvo krikščioniškosios vertybės, kurias mes saugojome liūdėdami ir džiaugdamiesi sovietinio socializmo epochoje ir kurias mes puoselėsime ir Vakarų kapitalizmo bei globalizacijos sąlygomis. Šios vertybės iš mūsų reikalauja atleisti kitiems, bet jos gi draudžia mums viešą ištvirkavimo propagandą ir jos dėka įtvirtinti išsigimusias žmogaus laisvės formas. O drausti tai, kas draudžiama reiškia patį didžiausią ir prieštarinčiausią melą, kurio mums niekas negali primesti. Kaip ir žmonijos moralės stuburu laikomi dešimt Mozės priesakų, taip ir bet kokia konstitucija ir įstatymai yra draudimų ir teisių sistema, kuri iš žmogaus visų pirma reikalauja atsakomybės ir padarumo. Ir būtent nesibaigianti sumaištis, susijusi su šių sistemų perdarinėjimu, ir yra ta priežastis, dėl kurios Vakarų liberalizmas vis labiau ir labiau juda loginės aklavietės link, nes jis, prisidengdamas pagarba kito nuomonei, išiveržia į kitas šalis ir sėja prievartą prieš daugelį tų, kurie su juo nesutinka, paskelbia tabu minties ir žodžio laisvei pasinaudodamas vienpusiška politinio korektiškumo demagogija ir persekioja ginančius savo šalies tradicijas. Jeigu jūs iš tikro gerbiate pasaulio tautų ir tradicijų įvairovę, tuomet priimkite nesutampančias mūsų visuomenės tradicijas ir nebandykite jų pakeisti.

Todėl leiskite mums patiems spręsti, kas mums priimtina iš gerbiamo ir daugeliu atvejų sektinos Europos, o kas – ne. Ir jeigu mūsų draugystė jums irgi nėra tuščias žodis, tuomet ir jūs privalote tikėti jos fundamentalia savybe, kuri vadinasi draugų lygiateisiškumas. O tai reiškia, kad ir jūs turite norėti kažko iš mūsų išmokti ir kažką mūsų dėka prisiminti. Ir, galbūt, tas kažkas ir yra žmonių ir šeimų tradicijos, kurias mes taip branginame Gruzijoje ir kurios taip dabar sumenko Vakarų Europoje. Mūsų tauta su malonumu bendradarbiaus su Europos Sąjunga mokslo ir technikos pažangos bei demokratijos kūrimo klausimais. Bet mūsų pačių kultūra, kuri dar iki Kristaus padovanojo žmonijai vyną ir soras, Amiraną – Prometėją, Medėjos mediciną, ir žinojimą kaip pagrobtį aukso vilną, kas Europos protėvių – graikų buvo laikoma didžiųjų žygdarbiu, nepriims patekusios į moralės krizę Vakarų Europos moralinių pamokymų.

Finansų ministras: Lietuvos ambicijos įsivesti eurą šįkart yra pamatuotos

Lietuvos ekonomikos plėtra leidžia tikėtis, kad šalis patenkins Mastrichto kriterijus ir 2015-aisiais įsives bendrąją Europos Sąjungos (ES) valiutą – eurą, sako finansų ministras Rimantas Šadžius.

Ministro teigimu, šiandienos ekonomikos tendencijos yra palankios euro įvedimui, ir atvirkščiai – euro įve-

dimas yra palankus šalies ekonomikai.

„Patekimas į euro zoną yra šalies patikimumo pripažinimas. To pripažinimo mes negausime, jeigu nebūsime nepriklausomai įvertinti kaip patikimi. Ekonomikos augimas dabar yra palankus euro įvedimui ir atvirkščiai – euro įvedimas mūsų ekonomikai taip pat būtų palankus“, – pirmadienį vy-

kusioje konferencijoje „Euras ir 2014 m. biudžetas. Ko tikėtis ateinančiais metais?“ sakė finansų ministras.

Anot R. Šadžiaus, Lietuva Mastrichto kriterijų kontekste atrodo tikrai palankiai – šių metų pabaigai numatomas 2,9 proc. biudžeto deficitas, o 2016 m. šalies finansai turėtų tapti subalansuoti.

„Būtent šitas siekis ir šita tendencija, o ne primityvus buvimas 3 proc. ribose, yra tas įtikinantis veiksnys, kuris įtikina mūsų partnerius ES ir ypač

euro zonoje, kad mes esame patikima ekonomika, kuri neatneš tiksniškos bombos į euro zoną, kuri nesukels problemų, nevers dieną naktį laužyti galvos, kaip išspręsti kilusias problemas“, – kalbėjo R. Šadžius.

Finansų ministro teigimu, ilgalaikių palūkanų normų rodiklis šalyje išlieka normos ribose, nerimo nekelia ir 2006-aisiais koją euro įvedimui pakišęs infliacijos rodiklis. R. Šadžius pabrėžė, kad Lietuvos ekonominis augimas ir toliau turėtų išlikti spartus. ELTA

TELKINIAI

Išpūdingas Lietuvių Fondo pokylis

Plojimai R. Budginui už nuostabų koncertą. Iš k.: LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas su žmona Gintarija, kun. Gediminas Keršys, LF Tarybos pirm. Marius Kasniūnas.

Rudolfas Budginas.

Visatos nuotraukos

NIJOLĖ NAUSĖDIENĖ

Lietuvių Fondas – tai pulsuoji lietuviška širdis, gyvybiškai paremianti lietuvišką spaudą, naujų knygų leidimą, švietimą, remianti įvairias lietuviškas organizacijas ir svarbiausia – stipendijomis padedanti lietuvių jaunimui siekti mokslo.

Lietuvių Fondas gyvuoja nuo 1962 m., kai entuziastingų visuomenininkų dėka jį buvo nutarta įkurti. Tada niekas net negalvojo, kad jis išaugs į tokį didelį ir stiprų milijoninį fondą. Truko net 13 metų, kol pagaliau buvo surinktas pirmasis milijonas ir tai šiam fondui pasiaukojusius žmones dar daugiau suaktyvino sparčiau dirbti, kad fondas augtų ir neštų vis didesnes palūkanas, kuriomis buvo remiamos mokyklos, organizacijos ir visa lietuviška veikla. Per įvairius renginius, koncertus, pokylius su geromis programomis jie daug prisidėjo prie Lietuvių Fondo lėšų telkimo. Nėliko abejingi ir lietuviai, gyvenantys kituose miestuose, kaip Los Angeles, Detroite, Floridoje, net ir mažesnėse vietovėse išsikūrę lietuviai. Turbūt nerasime nė vieno mūsų tautiečio, kuris nebūtų girdėjęs apie LF.

„Draugo“ laikraščio vaidmuo LF buvo labai reikšmingas ir svarbus. „Draugas“ kaip šauklys skelbė apie LF įsteigimą, jo svarbą mūsų lietuviškai visuomenei, informavo visus skaitytojus apie lėšų telkimą, skelbė aukotojus ir t. t. Tad „Draugas“ atliko didelį vaidmenį kuriantis LF. Tuo metu dar pats „Draugas“ gerai laikėsi, bet šiandien, sumažėjus skaitytojų skaičiui ir keičiantis gyvenimo aplinkybėms, laikraštis, kaip ir visa gyvoji spauda, išgyvena finansinius sunkumus. Dabar iš LF „Draugas“ kiekvienais metais sulaukia paramos. Tai parodo, kaip protingai buvo numatyta mūsų ateitis.

Koncertas

LF iškilmingas pokylis prasidėjo pianisto Rudolfo Budgino koncertu. Apatinė LF salė buvo pilnutėlė klausytojų. LF pirmininkas Marius Kasniūnas, pasveikinęs visus susirinkusius, pristatė programos atlikėją – pianistą R. Budginą. Pažymėjo, kad jis užaugęs lietuvių muzikų šeimoje, plungiškis. Devynerių metų pirmą kartą pasirodė su Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru. Muzikos studijas Rudolfas baigė Pietų Kalifornijos universitete Los Angeles, kur įgijo daktaro laipsnį. Šiuo metu jis dėsto Junior col-

lege. Rudolfas pasižymi originaliomis klasikinių ir džiaz muzikos kūrinių interpretacijomis.

R. Budginas buvo sutiktas šiltais plojimais. Malonu buvo matyti tokį jauną, gražų, scenoje laisvai besijaučiantį pianistą. Koncertą jis pradėjo Fryderyk Chopin etiudu. Iš karto buvo galima pajusti jo puikų muzikinį išsilavinimą, laisvą muzikinę interpretaciją. Per visą koncertą jis puikiai sugebėjo bendrauti su klausytojais, žavėjo visus džiaz muzikos kūrinių interpretacijomis, puikia technika ir žaismingumu. Nepastebimai prabėgo laikas, o sužavėti koncertu klausytojai gausiais plojimais iškvietė pianistą atlikti dar vieną kūrinių.

Pokylis

Po koncerto, tokios sielai dvasinės atgaivos, visi rinkosi į didžiąją salę pokyliui. Patyrę organizatoriai salę pokyliui paruošė neatpažįstamai: visur ant stalų puikavosi orchidėjos, suteikdamos salei išdidų, prabangų vaizdą. Salės gale buvo iškabinti dr. Rasos Valaitytės ir R. Šilkaičio LF paaugoti menininkų paveikslai. Dalyviai, kurių buvo apie 400, vaišinosi kokteiliais ir turėjo progos pabendrauti vieni su kitais bei apžiūrėti paveikslus.

Pokylį pradėjo Arvydas Bagdonas. Pasveikinęs visus dalyvius, jis pabrėžė, kad yra atvykę garbingų svečių iš Anglijos, Kanados ir net tolimosios Australijos. Pirmiausia jis žodį suteikė LF valdybos pirmininkui Arvydui Tamuliui. Visiems padėkojęs už dalyvavimą šiame pokilyje, jis pristatė garbingus svečius: Lietuvos Respublikos generalinį konsulą Marijų Gudyną su žmona, JAV LB Krašto valdybos pirmininkę Sigitą Šimkuvienę-Rosen, LF pradininkus-įkūrėjus dr. Antaną Razmą ir dr. Kazį Ambrozaitį, konsulą Stanley Balzeką Jr., dr. Terri Prunskienę, LF atstovą Lietuvoje Leoną Narbutį. Sunku ir patikėti, – kalbėjo A. Tamulis, kad per keliasdešimt metų LF jau yra išdalinęs net 16 milijonų dolerių. Jis pabrėžė, kad pasisekimas matuojamas ne doleriais, bet tuo, kaip tie doleriai padeda tauriems ir prasmingiems tikslams. Štai ir kitais metais LF remis Šokių šventę, skirs pinigus mokykloms, švietimui, spaudai, remis lietuviškas organizacijas ir stipendijomis palaikys studijuojantį jaunimą. Tad lietuviška veikla nebūtų įmanoma be LF. A. Tamulis kvietė pasidomėti rodomais paveikslais ir pokylio metu rengiamu tyliuoju aukcionu. A. Tamulis pristatė Lietuvos Respublikos Seimo ir PLB komi-

sijos pirmininko, Lietuvos Respublikos garbės konsulo Aspen, CO, dr. Jono Prunskio kartu su žmona dr. Terri Prunskiene pasiūlymą – paskelbti Prunskių „atitikimo dovaną“ lėšų telkimo vajú (the drs. Jonas and Terri Prunskis Matching gift drive). Šis jų skelbiamas vajú jau buvo aprašytas „Drauge“ ir iš pradžių atrodė truputį komplikotas. Prunskiai žadėjo pridėti „atitikimo dovaną“ santykiu 1:1 iki 50,000 dol. prie bendros LF aukojamos sumos, kurią aukotojai LF suaukos nuo spalio 11 d. iki gruodžio 25 d. ir kuri viršys 2012-aisiais metais jų paaugotą sumą. Į tą sumą bus įskaiciuotos tik tos aukos, kurios viršys aukotojo 2012 metų aukas LF. Šios programos nariais taps tik tie LF nariai arba nauji nariai, kurie savo aukas Fondui perves nuo spalio 11 d. iki gruodžio 25 d. Šios programos pagrindu bus įsteigtas Dr. Jono ir dr. Terri Prunskių specialios paskirties fondas, administruojamas LF. Šio fondo uždirtas pelnas kasmet bus išmokamas pasirinktam tikslui.

Pabaigoje A. Tamulis padėkojo pokylio renginių komitetui, taip pat dailininkui Rimui Čiurlioniui, prisidėjusiam organizuojant paveikslų parodą, kvietė visus prisijungti prie tyliojo aukciono, kuris buvo skelbiamas pokylio pabaigoje.

Kunigas Gediminas Keršys, pasveikinęs dalyvaujančius, gražiu žodžiu aptaręs LF taurius tikslus, sukabėjo vakarienei skirtą maldą. Po puikios vakarienos, kurią paruošė „Kunigaikščių užėiga“, sveikinimo žodį tarė S. Šimkuvienė-Rosen. Pasveikinusi visus dalyvaujančius ji pasidžiaugė, kad

JAV LB Krašto valdybos pirmininkė Sigitą Šimkuvienė už ilgametį ir vaisingą darbą JAV lietuviškoje kultūrinėje ir visuomeninėje veikloje bei lietuviybės išlaikymo darbe LF valdybos pirmininkui A. Tamuliui (nuotr. viršuje) ir Balzeko lietuvių kultūros muziejaus prezidentui Stanley Balzekui, Jr. įteikė dailininko Antano A. Šakalio sukurtus ir skulptoriaus Giedriaus Paulauskio pagamintus „Žalgirio mūšio“ medalius.

LF taip plačiai remia visą lietuvišką veiklą, svarbiausia – mokyklas, nes be vaikų nebūtų LB ir naujų narių Lietuvių Fonde. Ji įteikė apdovanojimo medalius LF valdybos pirm. A. Tamuliui ir S. Balzekui.

Linksmoji dalis prasidėjo broliams V. ir E. Švabams sugrojus pirmąjį valsą. Muzikos garsams aidint pokylio dalyviai linksminosi iki vėlumos.

Reikia pastebėti, kad į tokį šaunų LF surengtą pokylį susirinko tiek daug žmonių. Tai parodo žmonių pritarimą LF veiklai ir pasitikėjimą, kad jis ir toliau sėkmingai veiks. Kviečiame visus jungtis į vieningą Lietuvių Fondo šeimą. Joje vadovybė dirba sutartinai ir vieningai, išlaikydama Lietuvių Fondą ne tik visada jauną ir gyvą, bet vis labiau paremiantį išėjusių lietuvių kultūros, lituanistinio švietimo bei visokeriopos lietuviybės puoselėjimo reikalus. Su viltimi žiūrėjime į Lietuvių Fondo augimą, nes jis mums visiems reikalingas. Juk LF remiant daugelis lietuviškos veiklos svajonių tampa tikrove.

Los Angeles, CA

„Lietuviško kino naktis po angelų dangumi“ nušvito lietuviškos kinematografijos žvaigždėmis

AMANDAS RAGAUSKAS

Lapkričio 1-ąją – Visų Šventųjų vakarą, Los Angeles lietuviai būrėsi Šv. Kazimiero parapijos salėje, kur pirmą kartą buvo rengiamas lietuviškų trumpametražių filmų seansas. Žvakėmis apšviesti laiptai į kino salę viliojo ir kartu priminė apie Vėlines. Kino menas – tai prisilietimas prie šio ir tuo pačiu kito gyvenimo, kuris yra ten, ekrane. Tad kodėl tokį vakarą nepasvajoti, nepasinerinti į iliuzijų ir realybės pasaulį ir nepabandyti atsakyti į klausimų laviną, neleidžiančią maščiančiam žmogui nurimti? Vakaro pavadinimas „Lietuviško kino naktis po angelų dangumi“ taip pat siejasi su kažkuo šiltu, jaukiu, artimu ir tolimu, atrastu ir pamirštu, esamu ir neapčiuopiamu.

Renginio organizatoriai buvo Vilniaus tarptautinis kino festivalis „Kino pavasaris“ ir jau daugiau nei 5-erius metus Los Angeles gyvuojantis „Just Millin' Around“ teatras. Išsipildė ilgai puoselėta svajonė – lietuvišką kino meną pristatyti išeivijos žiūrovams ir jų draugams amerikiečiams. Iš Lietuvos atvykusi festivalio „Kino pavasaris“ lietuviškos programos koordinatore Justė Zavisaitė pristatė devynis geriausiai įvertintus trumpametražius filmus, sukurtus pastaraisiais metais. Lapkričio 2-ą dieną Lietuvių Tautinių namų salėje buvo pristatytas naujasis pilnametražis režisierės Kristinos Buožytės filmas – mokslinė-fantastinė drama „Aurora“.

Kino filmų kelionė, prasidėjusi Londone, džiuginusi „Washington West Film Festival“ žiūrovus, atkeliavo į Angelų miestą, kuriame yra įsikūrusi kino industrijos meka Hollywoodas. Renginio organizatoriai, „Just Millin' Around“ teatras, jo meno vadovės, režisierės ir aktorės Justinos G. Brazdžionis asmenyje, dėkojo žiūrovams, kurie ištikimai lanko įvairius lietuviškus renginius ir domisi šiandieninės Lietuvos kultūra. Ji dar kartą priminė visiems žiūrovams (o tarp jų buvo ne tik lietuviai), kaip svarbu domėtis ir plėsti savo akiratį, domėtis kitų tautų kultūra. Abi Justės juokavo, kad pagaliau kitakalbiai svečiai šį va-

karą lietuviškoje aplinkoje jausis gerai, nes viską supras, mat filmai – su angliškais subtitrais.

„Lietuviško kino nakties po angelų dangumi“ metu, pertraukose tarp filmų, žiūrovai dalinosi išpūdžiais. Daugelis prisipažino, kad žiūrėdami lietuviškus filmus, buvo sužavėti temų įvairove, aktorių kuriamų personažų ryškumu, filmo kūrėjų išradingumu ir scenarijų netikėtumu. Kino entuziastai siūlė išrinkti, jų nuomone, geriausią filmą. Tačiau organizatoriai (dėl laiko stokos) paliko teisę kiekvienam žiūrovui išsirinkti savo mėgstamiausią filmą.

Daug gerų žodžių susilaukė Roberto Nevecko filmas „Bomba“, festivalyje „Kino pavasaris“ pripažintas geriausiu studentišku filmu. Puikiai nutekė ir iki ašarų, ne tik lietuvius, bet ir svečius, prajuokino režisierės Linos Lužytės filmas „Jau puiku, tik dar šiek tiek...“. Išskirtinumu ir įtaiga pasižymėjo filmas „Solidarity“. Šio filmo režisierius Dastin Brown bei aktorius Mantas Valantiejus, tą vakarą stebėję renginio filmus, džiaugėsi filmų parinkimu ir žiūrovų reakcijomis.

Tarp žiūrovų buvo ir savo išpūdžiais apie renginį dalinosi LR garbės konsulė Los Angeles Daiva Čekanauskaitė-Navarette. Konsulė išreiškė pasididžiavimą pastarųjų metų lietuvišku kinu ir pridūrė, kad tokie kino renginiai ypatingai reikalingi išeivijoje, kad galėtume daugiasluoksnei visuomenei priminti apie mažos šalies įdomius kūrėjus. Renginio vedėja Justina G. Brazdžionis džiaugėsi netiesiogiai, kino ekrane susitikusi su savo kolegomis-aktorėmis iš Lietuvos: „Buvo malonu stebėti pažįstamus veidus – artimus ir kartu tolimus“.

„Lietuviško kino naktis po angelų dangumi“ nepaliko nė vieno žiūrovo abejingu. Filmų seansas baigėsi vidurnaktį, o žvakės ant laiptų tingiai mirksėjo, palydėdamos susikaupusius, susimąščiusius ir prajuokintus kino mylėtojus. Iki kito „Kino pavasario“ Angelų mieste!

Amandas Ragauskas – JMA teatro atstovas spaudai.

Iš kairės į dešinę: JMA teatro meno vadovė, režisierė ir aktorė Justina G. Brazdžionis, festivalio „Kino pavasaris“ koordinatore Justė Zavisaitė ir JMA teatro vadybininkas, aktorius Amandas Ragauskas.

Amerikos lietuvis mokslo premiją skyrė „Bėdų turgui“

Vienuolė Michaela, Edita Mildažytė ir Jonas Žmuidzinas.

Žinomas NASA astrofizikas, lietuvių kilmės amerikietis Jonas Žmuidzinas prieš kelias dienas Lietuvoje gautą Mokslo premiją, kurios vertė 13 tūkst. litų, paaukojo „Bėdų turgaus“ fondui. Visa suma bus skiriama vieninteliui ir pirmajam Lietuvoje hospisui – specializuotai slaugos įstaigai. Jono Žmuidzino ir hospiso vadovės, vienuolės Michaelos susitikimas bus rodomas lapkričio 27-osios „Bėdų turguje“.

„Jonas Žmuidzinas – tolimas mano giminaitis, tačiau paaukoti nusprendė ne todėl, – pasakoja LRT laidos „Bėdų turgus“ vedėja Edita Mildažytė. – Visą savo premiją, gautą už iškilus mokslo pasiekimus, jis skiria tiems, kurie padeda nepagydomai sergantiems ligoniams išsaugoti orumą iki paskutinio atodūsiu.“

Lietuvoje dar mažai težinomas hospisas – tai specializuota įstaiga, kurioje nepagydomai sergantiems žmonėms teikiama slauga, moralinė parama, medicinos paslaugos iki pat natūralios ir orios mirties.

Gailestingą Jėzaus seserų kongregacijos Vilniuje vasarį įkurta įstaiga per dešimt mėnesių stacionare slaugė 70 ligonių, 40-čiai hospiso paslaugos teikiamos namuose. Tai specifiniai patarnavimai, pradedant lašinėmis ligoniui ir baigiant moraline parama šeimai, pagalba ruošiant pamokas ligonio vaikams ar kambarių tvarkymu.

„Geležinė taisyklė – ligonis visu-

met teisuus! Paisoma jo norų, nes bet kuris gali būti paskutinis. Esu girdėjusi daugybę liūdnu istorijų, tačiau buvau iki ašarų sužadinta hospiso seselių pasakojimų apie paskutiniuosius ligoniukų norus – nuo pageidavimo priimti santuokos sakramentą iki mažo berniuko noro iššokti su parašiuotu iš lėktuvo. Po palaimingo skrydžio vaikelis teišgyveno parą, bet mirė laimingas...“, – pasakoja Edita.

Hospiso direktorė sesuo Michaela sako ant savo rankų anapilin išlydėjusi daugiau nei 5,000 žmonių, po to nustojusi skaičiuoti. Šį paskutinįjį šio pasaulio prieglobstį iš dalies finansuoja ligonių kasos (40–45 proc.), likusius 60 proc. vienuolės stengiasi surinkti iš aukų. Būna tokių dienų, kai visas būrys savanorių (jų yra apie 30) daržoves ligoniams pjausto patamsyje, nes taupo elektrą. Daugiausia čia slaugoma onkologinėmis ligomis sergančių ligonių. Čia nepaisoma socialinės, turinės padėties, tautinės ar religinės priklausomybės. Visi lygūs. Religiniai patarnavimai teikiami tik ligoniams pageidaujant.

„Paaukokite hospiso pacientų išlaikymui. Viena yra tikra – visi kas gimėme – mirsime. Padėkime oriai palikti šią ašarų pakalnę tiems, kam eilė atėjo pirma mūsų“, – kviečia labdaros idėjų pionierė.

Plačiau apie Vilniaus hospisą galite pamatyti <http://www.youtube.com/watch?v=kJgReoJEUHs>

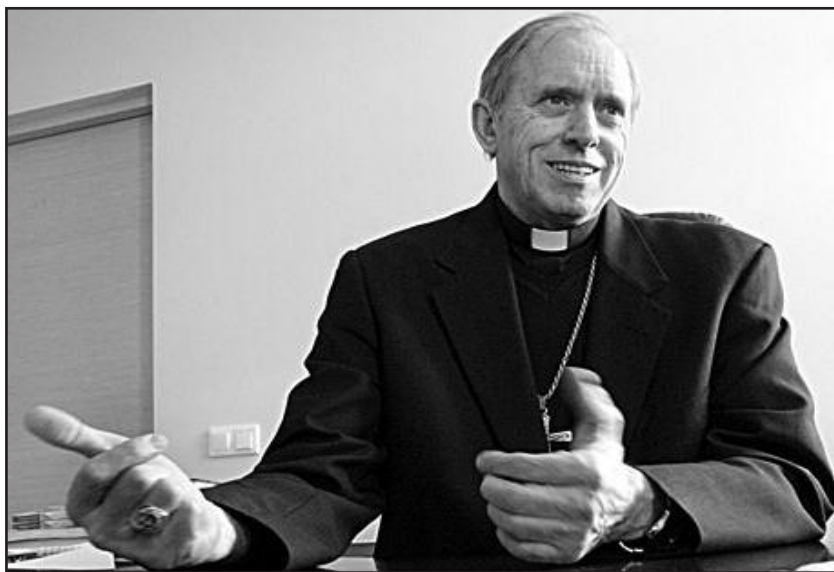
LRT info

Edita ir vienuolė Michaela.

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME
„DRAUGA!“

Pastoracinis centras – Šiaulių miesto puošmena

Šiais metais šalia Šiaulių katedros pastatytas naujas Pastoracinis centras. Jo siekla yra nenuilstantis ir pilnas jaunatviškos dvasios vyskupas **Eugenijus Bartulis**.

Vyskupą kalbino **Ingrida Bublienė**.

– Kas sumanė Šiauliuose pastatyti Pastoracinį centrą?

– Šiaulių vyskupiją prieš 16 metų įsteigė Popiežius Jonas Paulius II. Viską pradėjome nuo nulio. Beveik dvejus metus gyvenau pas kleboną mažame kambarėlyje ir po truputį viską tvarkėme.

Šeimos, Jaunimo, Katechetinis ir Pastoracinis centrai nuomojo patalpas miesto centre.

Kada atsirado galimybė prie Šiaulių katedros statyti Pastoracinį centrą, visi tarėmės ir ilgai diskutavome, o dar ilgiau planavome ir tobulinome projektą su architektais, kol pagaliau priėjomė prie išvados, jog galime pradėti statybą.

– Kas buvo pagrindiniai šio Centro mecenatai?

– Kaip ir kun. Jonas Bosko, pradėjau statybą neturėdamas nė cento kišenėje. Pasitikėjome Apvaizda. Jei Dievas norės, – pastatysime. Iš vyriausybės negavome nė lito. Iš miesto mero taip pat nesulaukėme pagalbos, nors bendraujame šiltai ir nuoširdžiai. Daugiausiai parėmė įvairūs fondai iš Vokietijos ir Italijos, taip pat atskiros vyskupijos įvairiuose pasaulio kraštuose.

– Ar Centras jau atidarytas? Kas jame vyksta?

– Pastoracinis centras buvo pašventintas 2013 m. rugpjūčio 22 d. per Švč. Mergelės Marijos Karalienės minėjimą. Šiame centre ruošiamė vaikučius Pirmajai Šv. Komunijai, Sutvirtinimo Sakramentui, vyksta pasiruošimo kursai Santuokos Sakramentui, vyksta darbas su ateitininkais, skautais ir kitomis organizacijomis. Čia dirba mūsų Caritas ir Katalikių moterų organizacija, buriasi gyvojo rožinio nariai bei maldos grupelės. Renkasi anoniminių alkoholikų grupės bei traumas patyrusios šeimos. Vyksta įvairios parodos, koncertai ir minėjimai. Rengiami Alfa kursai pradedantiems eiti tikėjimo keliu ir kunigų nuolatinio formavimo susitikimai. Žodžiu, gyvenimas verda, o sąlygos tam darbu dabar yra labai geros.

– Koks Centro vaidmuo Šiaulių mieste?

– Žmonės šį pastatą vadina „Šiaulių miesto puošmena“, kadangi architektams pavyko su šiuo pastatu suformuoti Prisikėlimo aikštę šalia

Katedros ir architektūriškai jis labai dera prie visos aplinkos. Į mūsų Centrą kreipiasi viso Šiaulių rajono gyventojai, o religinių reikmenų paruošėjų-knygynė gali visi išsigyti religinio turinio knygų bei įvairių devocionalijų, kurių Šiauliuose lig šiol nebuvo kur išsigyti.

– Ar reikalinga tolesnė pagalba, kad šis Centras gyvuotų?

– Žiemos metu už šildymą per mėnesį reikia sumokėti apie 10,000 litų, neskaitant kitų išlaidų. Bankuose neturime jokių skolų ir iš privačių asmenų nesame pasiskolinę, tačiau stabinėms organizacijoms dar esame skolingi 273,852 dol.

Esame dėkingi visiems, kurie mums padeda. Kiekvieną šeštadienį 7:30 val. ryte katedroje aukojame šv. Mišias už visus geradarius bei aukotojus.

Mūsų vyskupijos internetinis puslapis: siauliuovyskupija.lt.

Dar kartą noriu padėkoti visiems, kurie mus prisimena, nes tik gerų žmonių pagalba ir supratimas, kad mes vieni kitiems turime pagelbėti iš meilės Dievui, gali padėti mums judėti pirmyn Viešpaties nu rodytu tiesos ir meilės keliu.

Muzikas Antanas Skridulis iškeliavo Amžinybėn

EDVARDAS ŠULAITIS

Daugelis Cicero ir Čikagos dypukų jau buvo primiršę čia daugelį metų besireiškusį muziką ir vargonininką Antaną Skridulį, mat jis jau ilgą laiką buvo išsikūręs šiltojoje Floridoje, kur, kol jėgos ir sveikata leido, dar dalyvavo tenykštėje lietuvių muzikinėje veikloje.

Šio gražaus amželio sulaukusio tautiečio širdis nustojo plakusi lapkričio 11 d. Daytona Beach, FL, o palaidotas jis lapkričio 15 d. Volusia Memorial kapinėse Ormand Beach, FL.

A. Skridulis gimė 1917 m. vasario 2 d. Joniškėje, Šiaulių apskrityje. Nuo pat jaunystės turėjo palinkimą muzikai. Pirmieji jo muzikos mokytojai buvo Petras Vacbergas ir Juozas Meškėlė, o vargonininkavimo išmoko pas J. Dragūną.

1937 m. įstojo į Klaipėdos muzikos mokyklą, kur jo vargonininkavimo mokytoju buvo žymus pedagogas Juozas Karosas. 1940–1944 m. darbuosi vargonininku ir buvo Jonišio choro vadovu, o taip pat dėstė dainavimą to miesto gimnazijoje.

Pasitraukė į Vokietiją

Kaip ir dauguma tautiečių, artėjant rusų kariuomenei, 1944 m. rudenį Skridulis pasitraukė į Vokietiją. Ten jis laiko dykai neleido, o mokė muzikos ir dainavimo Miuncheno lietuvių gimnazijoje, vadovavo jos chorui, o taip pat buvo M. K. Čiurlionio vardo meno ansamblio antrasis chormeisteris bei akompaniatorius.

Su pirmąja dypukų banga 1949 m. perplaukė Atlantą ir atsirado JAV. Pradžioje jis įsidarbino vargonininku Šv. Kazimiero lietuvių parapijoje Los Angeles, Californijoje.

Tačiau ten ilgai neužsibuvo: jį viliojo Čikaga. Čia pradėjo vargonininkavo Aušros Vartų lietuvių parapijoje West Side apylinkėje. Kartu su žinomu muziku Baliu Pakštu 1954-aisiais įsteigė lietuvių moksleivių ansamblį ir buvo jo vadovu. Taip pat vadovavo Mar-

quette Parko liuanistinės mokyklos ir Bridgeporto apylinkės Šv. Jurgio lit. mokyklos moksleivių chorams.

Buvo išvykęs mokyti į Romą

1955-ųjų rudenį Antanas leidosi į tolimą kelionę Romon, kur studijavo bažnytinės muzikos Institute grigališkąjį giedojimą, dirigavimą ir muzikos teorijos disciplinas.

Po 3 metų studijų sugrįžo atgal į Čikagą ir 1960-aisiais pradėjo vargonininkauti Šv. Antano lietuvių parapijoje Cicero, IL. Taip pat vadovavo ir vietiniam chorui su kuriuo 1971 ir 1978 m. dalyvavo JAV ir Kanados lietuvių dainų šventėms, surengtomis Čikagoje ir Toronte, Kanadoje. Kurį laiką Antanas vadovavo ir studentų vokaliniam chorui.

Išvyko gyventi į Floridą

Ilgą laiką A. Skridulis gyveno šių eilučių autoriaus kaimynystėje. Tačiau jam nepatiko žiemos šalčiai ir 1983 m. jis nutarė važiuoti į šiltąją Floridą, kur apsigyveno Daytona Beach mieste. Ten jis tuoj pat suorganizavo lietuvių chorą, kuris kiek vėliau pasivadino „Sietynu“. Šis choras giedodavo bažnyčiose, dalyvavo Dainų šventėse ir kituose renginiuose. Taip pat gastroliuodavo ir kituose miestuose. 1993 m. „Sietynas“ paminėjo savo veiklos dešimtmetį.

A. Skridulis reikėsi ir lietuvių kultūrinėje bei muzikinėje veikloje. Nuo 1953 m. buvo ALRL Vargonininkų sąjungos narys, nuo 1958 m. kelis metus dirbo „Muzikos žinių“ (redagavo J. Kreivėnas) administratoriumi. 1971 m. buvo ketvirtosios JAV ir Kanados liet. dainų šventės Čikagoje muzikos komisijos ir J. Žilevičiaus muzikologijos archyvo valdybos nariu.

A. Skridulis per savo ilgą gyvenimo laikotarpį daug nuveikė gal daugiau negu daugelis lietuvių muzikos darbuotojų išsivijoje.

Tegul jam būna lengva, nors ir svetimo krašto žemelė. Išsėkis ramybėje, taurus lietuvi!

Siūlome **automobilių gabenimą** į visas pasaulio šalis, **automobilių pirkimą** iš visų JAV aukcionų, **asmens turto perkraustymą** 1-708-599-9680

ATLANTIC Express Corp.

Primename, kad šiuo metu surinkinėjame Kalėdinius siuntinius

SIUNTINIAI
Lithuania, Latvia, Estonia

Siuntinių priėmimo vietas:

Atlantic Express Chicago, 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919
Lithuanian Plaza, 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866
Kunigaikščių Užeiga, 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
Bočių Menė, 14911 127th St., Lemont, IL 60439 (Dirba tik savaitgaliais)
Rūta, 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
Always With Flowers, 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Eurus Deli, 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Kalyna, 338 S. Rohlwing Rd., Palatine, IL 60067 Tel: 847-776-7766
Balalaika Mundelein, 368 Townline Rd., Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6660
Wonders of Nature, 726 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000
Back to Nature, 303 E. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090 Tel: 847-520-7777

Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136

Centrinio ofiso adresas.:
8801 S. 78th Ave, Bridgeview, IL 60455

LIETUVA IR PASAULIS

Lietuvos kariuomenės dienos proga – karių paradas Vilniuje

Karių paradas Vilniuje.

D. Labučio nuotr.

Vilnius (ELTA) – Lapkričio 23-ąją minint 95-ąsias atkurtos Lietuvos kariuomenės metines, Vilniuje, Katedros aikštėje, vyko iškilminga karių rikiuotė, taip pat karių ir karinės technikos paradas Gedimino prospektu iki Nepriklausomybės aikštės. Iškilmingas renginys Vilniuje tapo Lietuvos kariuomenės dienos proga šalies miestuose vykusių renginių kulminacija. Iškilmingoje rikiuotėje ir parade Vilniuje dalyvavo apie 500 Lietuvos karių, atstovaujančių visoms kariuomenės rūšims. Vilniečiai ir miesto svečiai galėjo stebėti ir karinės technikos parada Gedimino prospektu. Su Lietuvos kariais renginyje taip pat

dalyvavo ir JAV Pennsylvania nacionalinės gvardijos vėliavų grupė. Kartu su atkurtos Lietuvos kariuomenės 95-mečio renginiais šiemet minimos Lietuvos kariuomenės ir JAV Pennsylvania nacionalinės gvardijos bendradarbiavimo 20-osioms metinėms. Iškilmingos rikiuotės Katedros aikštėje metu tylos minute buvo pagerbti Latvijoje šią savaitę įvykusios tragedijos aukos, taip pat tragiškai žuvę atkurtos Lietuvos kariuomenės kariai. Už nuopelnus mūsų krašto apsaugai ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžiumi apdovanotas Latvijos kariuomenės vadas generolas leitenantas Raimondas Graubė.

Dėl tragedijos Rygoje buvo paskelbtas gedulas

Vilnius (BNS) – Siekiant pagerbti žuvusiųjų Rygos prekybos centre atminimą, lapkričio 24 d. Lietuvoje buvo paskelbtas gedulas. Jis paskelbtas palaikant kaimyninę Latviją. Toks sprendimas priimtas skubiai sušauktame Ministrų kabineto posėdyje. Nuo 7 iki 22 valandos prie, virš ar ant valstybės ir savivaldybių įstaigų, įmonių ir organizacijų, taip pat gyvenamųjų namų buvo iškelta Lietuvos valstybės vėlia-

va su gedulo ženklu. Lapkričio 21 d. Rygoje įgriuvo prekybos centro stogas ir kitos konstrukcijos. Per nelaimę žuvo daugiau kaip 50 žmonių. Rygos statybų priežiūros įstaiga iškelė prielaidą, kad Latvijos sostinėje įvykusios prekybos centro „Maxima“ stogo griūtis priežastimi galėjo tapti ten vykdytų rekonstrukcijos darbų pažeidimai.

Intelektualai aptarė Rytų Europos ateitį

Vilnius (ELTA) – Lapkričio 24 d. Vilniaus rotušėje Rytų Europos intelektualai aptarė Ukrainos ir Baltarusijos integravimo į Europos bendriją klausimus. Lietuvos, Lenkijos Ukrainos, Baltarusijos, Rusijos ir kitų Europos šalių filosofai, rašytojai, istorikai, kiti intelektualinės minties lyderiai diskutavo konferencijoje „Mes – Europoje, ar Europa – be mūsų?“. „Rytų Europos intelektualai visuomet buvo minties lyderiai, puoselėję vieningos Europos kultūros ir demokra-

tijos idėjas. Šįkart šie žmonės susirinko svarbiai diskusijai Vilniuje“, – teigė prof. Alvydas Nikžentaitis. Žymus lietuvių kilmės lenkų intelektualas J. Giedroyc rytinėje Europos dalyje dar vyraujant komunizmui suformulavo ypač aktualią politinę ULB (Ukraina, Lietuva, Baltarusija) doktriną, kurioje pabrėžė, jog be laisvų ir demokratiškų Ukrainos, Lietuvos ir Baltarusijos valstybių nėra įmanoma laisva Lenkija.

Prof. A. Jokubaitis apie tautinės valstybės nesėkmes

Vilnius (Alkas.lt) – Vilniaus un-to profesorius filosofas Alvydas Jokubaitis, skaitydamas pranešimą Lietuvos politologų metinėje konferencijoje, teigė: tautinė valstybė šiandien nesugeba įgyvendinti tautinio atgimimo laikais iškeltų kultūrinių tikslų. Tautinė valstybė atitrūko nuo ją įkvėpusios kultūros filosofijos ir šiuo metu gyvuoja kartu su jos prasmę naikinančiomis kultūros sampratomis. Piliečiai gyvena tautinėse valstybėse, bet vis labiau vengia užuominų apie tautinę kultūrą. Kultūros pasikeitimai šią valstybę sugriovė labiau, negu ryšiai su blogos reputacijos politiniais režimais. Tauti-

niai sąjūdžiai save naikina per jų pačių atvertą daugiakultūriškumą. Antra, tautiniai sąjūdžiai neatlaikė istorizmo naštos. Iš tautinės valstybės sąjungininko istorizmas tapo jos priešiu. Trečia, tautinius sąjūdžius griauna jų sužadinta aistra modernizuotis. Modernizacija virsta aklu naujumo siekiu. Kol kas dar nerastas tautinės valstybės pakaitalas (Europos Sąjunga nėra nei tauta, nei valstybė). Net stipriai sumažinusi savo kultūrinius pažadus iki žmogaus teisių apsaugos ir ekonominės gerovės, ES yra tik viena iš tautinės valstybės atmainų. Todėl tautinę valstybę būtina puoselėti.

Sudarytas istorinis susitarimas Irano branduoliniu klausimu

C. Ashton paskelbia istorinį susitarimą.

ELTA nuotr.

Ženeva (BNS) – Iranas lapkričio 24 d. pasiėmė susitarimu sutiko apriboti savo branduolinę programą. Teheranas pabrėžia, jog susitarimu, kuriuo Iranui siūlomas ribotas sankcijų sušvelninimas, pripažįstama jo teisė sodrinti uraną, tačiau JAV neigia, jog susitarime yra paminėtas toks dalykas. Šiitiska respublika nurodo, kad jų branduolinė programa yra skirta vien taikiems tikslams. Šešios pasaulio galios sveikino preliminarų susitarimą, kuris dar prieš kelis mėnesius atrodė

neįsivaizduojamas ir kuriuo bent jau laikinai išvengiama karinio konflikto. Pagal Irano susitarimą su penkiomis nuolatinėmis Jungtinių Tautų (JT) Saugumo Tarybos narėmis ir Vokietija, Teheranas apribos urano sodrinimą – veiklą, kuri kelia daugiausiai įtarimų dėl Irano branduolinių ginklų programos, ir sodrins tik iki mažo laipsnio. Mainais Iranas gaus maždaug 7 mlrd. dolerių suma vertinamą sankcijų sušvelninimą.

Popiežius Pranciškus uždarė Tikėjimo metus

Vatikanas (Bernardinai.lt) – Lapkričio 24 d. šv. Petro aikštėje popiežius Pranciškus aukojo Tikėjimo metų uždarymo šv. Mišias; jų metu buvo išstatytos Šv. Petro relikvijos, buvo renkamos aukos Filipinams ir simboliškai įteiktas apaštališkasis paraginimas „Evangeliu gaudium“. Po Mišių sveikindamas piligrimus, popiežius kreipėsi ir į ukrainiečius, kurie šiomis dienomis mini „holodomorą“, sovietų režimo sukeltą didįjį badą, nuo kurio mirė milijonai žmonių. Tikėjimo metų iškilme popiežius Pranciškus norėjo praturtinti artimo mei-

lės gestu. Šventųjų Mišių metu surinktos pinigines aukas bus skirtos Filipinams, kurie neseniai stipriai nukentėjo nuo taifūno. Popiežius Pranciškus nuo pat savo pontifikato pradžios ypač pabrėžia, kad Bažnyčia prarastų savo veidą, užtemdytų savo tikėjimą ir šventumą, jei liktų užsidačiusi, jei nesirūpintų silpniausiais, stokojančiais, atstumtaisiais, patekusiais į nelaimę. Popiežius pabrėžė, kad Jėzaus pažadas gerajam nusikaltėliui yra mūsų didžioji viltis. Jis byloja, kad Dievo malonė visada didesnė už prašanciojo malda.

Tūkstančiai ukrainiečių – už sutartį su ES

Kijevas (BNS) – Tūkstančiai ukrainiečių išėjo protestuoti ir reikalavo, kad vyriausybė pasirašytų sutartį su Europos Sąjunga (ES). Ukrainos vyriausybė priėmė sprendimą nutraukti pasirengimą pasirašyti Asociacijos sutartį su ES. Tūkstančiai protestuotojų susirinko Nepriklausomybės aikštėje Kijeve, kuri buvo provakarietiškos Oranžinės revoliucijos centras. Per Oranžinę revoliuciją 2004 m. buvo panaikinti suklastoti rinkimų rezultatai, ir į valdžią atėjo provakarietiška vyriausybė. Panašūs protestai vyko ir kituose Ukrainos miestuose, o sekmdienį Kijeve surengta dar didesnė de-

monstracija, kurioje dalyvavo per 100,000 žmonių. Ukrainos specialiosios pajėgos panaudojo ašarines dujas prieš demonstrantus Kijeve, kai jie pamėgino įsiveržti į vyriausybės pastatą. „Privalome daryti lyderiams spaudimą iki pat galo, kad jie kitą savaitę pasirašytų sutartį. Privalome priversti juos vykdyti tai, ką pažadėjo“, – sakė bokso čempionas ir opozicijos vadovas Vitalijus Kličko. Vienas pagrindinių ES reikalavimų yra, kad Ukraina išlaisvintų buvusią ministrę pirmininkę Juliją Tymošenko. Ji per savo advokatą ragino žmones protestuoti.

Egiptas išsiuntė Turkijos ambasadorių

Kairas (BNS) – Egiptas nurodė Turkijos ambasadoriui išvykti iš šalies ir pažemino valstybių diplomatinių santykių lygmenį. Toks sprendimas buvo priimtas po Turkijos ministro pirmininko Recep Tayyip Erdogan komentarų, kuriuos Kairas vadina provokuojamais. Egipto užsienio reikalų ministerija apkaltino Turkiją kišimusi į Egipto vidaus reikalus ir pranešė,

kad diplomatiniai santykiai su Ankara bus pažeminti iki reikalų patikėtinio lygmens. Turkija aktyviai kritikuoja Egipto kariuomenę, kuri liepos mėnesį nuvertė prezidentą Mohamed Mursi. Kairas nusprendė išsiųsti Turkijos ambasadorių Huseyin Avni Botsali, praėjus dienai po to, kai T. Erdogan paragino paleisti M. Mursi.

ŠVENTADIENIS

Kristaus Karaliaus tvirtovės
Marijos žemėje

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Šių metų pavasarį Vytautas Landsbergis, Sąjūdžio Garbės pirmininkas, Sąjūdžio XIV suvažiavimo išvakarėse paskelbė atsisaukimą, raginantį gyventi kitaip. Jis skatino nebijoti išpažinti ką patyrėme. „Vaikams reikia apie tai kalbėti, kad girdėtų ir žinotų. Jei netikėsime, kad yra brolybės viltis, pasaulis pavirs į neapykantos puotą žmogėdrų urve (...) Anuomet tikėjome ir karštai norėjome, ir neįmanomi dalykai tapo įmanomi“.

Šis atsisaukimas priminė mūsų pirmąją grįžimą į Lietuvą 1988 m. spalio pradžioje. Grįžęs namo savo gausius išpūdžius aprašiau „Laiškai lietuviams“ žurnale, susitelkdamas apie Kristaus Karaliaus tvirtovės Marijos žemėje. Nuo to laiko jau praėjo dvidešimt penkeri metai. Sekdamas V. Landsbergio skatinimu apie tai kalbėti savo vaikams, Kristaus Karaliaus dienos proga noriu bent suglaustai tas tvirtoves prisiminti. Tose tvirtovėse buvo kovojama už Dievo karalystę žemėje, už tikinčiųjų teises, už krikščioniškųjų tradicijų išsaugojimą.

Vilniaus katedra. Prieš krikščionybės įvedimą šioje vietoje buvo pagonių šventykla. Vilniaus katedra lietuviams buvo dvasinė tvirtovė, kuri komunistų buvo paversta meno muziejumi. Ten lankantis nuotaika ir aplinka buvo kiek niūri. Už sienų būrėsi šimai žmonių, tylia malda paremdami jau mėnesį badaujančiojo reikalavimą paleisti sąžinės kalinius. Muziejuje tik keletas lankytojų. Jautėsi dvasinė tuštuma. Šios tvirtovės kovotojai buvo už sienų. Prieš keletą dienų jų šimtai tūkstančių Gedimino pilies bokšte iškėlė trispalvę. Visai neseniai prie tos pačios katedros saugumo buvo užpulti ir sumušti keli tuzinai susirinkusiųjų susikaupimui ir rimties valandėlei. Mums išvykus po poros dienų Vilniaus katedra buvo gražinta tikintiesiems. Tas gražinimas sutapo su Sąjūdžio suvažiavimu tą patį savaitgalį. Spalio 23 d. kard. Vincentas Sladkevičius, padedamas keletos vyskupų bei keliasdešimties kunigų, aukojo šv. Mišias Vilniaus katedros priėngyje. Jis buvo vienas iš tų, kurie gražino Kristaus meilės vėliavą ant katedros altoriaus.

Šv. Mikalojaus bažnyčia. Tai buvo viena iš seniausių ir vis dar atdarų bažnyčių Vilniuje. Ji buvo laikoma lietuviškiausia bažnyčia Vilniuje ir tas lietuviškumas siekia caro laikus, lenkmetį ir sovietinio persekiojimo gadyne. Teko dalyvauti sekmadienio 2 val. popietinėse Mišiose. Bažnyčia nedidelė. Dešinėje pusėje, sienos nišoje, yra didingas Vytauto Didžiojo biustas, pašventintas bene 1930 m. Bažnyčia buvo pilnutėlė žmonių – daugiausia moterų, su gražia priemaisa vyrų, vaikučių ir studentiško jaunimo. Bažnyčios šventoriuje buvo pastatytas pirmasis pokario paminklas, vaizduojas šv. Kristoforą su kūdikėliu ant pečių. Tas pats Kristoforas yra ir Vilniaus miesto herbe. Ši skulptūra – tai vaizdas Kristaus sekėjų, kovojusių už savo tikėjimą liudijimas.

Aušros vartai. Senovės Vilnius buvo apsuptas aukšta mūrine siena. Joje buvo keletas vartų. Išliko tik vieni, vadinamai Aušros vartais. Virš vartų yra koplytėlė, kurioje laikomas stebuklingas Marijos paveikslas. Akmeniniai laipai į koplytėlę yra nusinešioję nuo tūkstančių lankytojų. Ne vienas tais laiptais keliais ėjo, kalbėdamas rožinį ar kitas maldas. Prie Marijos paveikslo visada kas nors meldžiasi. Meldžiasi tyliai, nuoširdžiai, ilgai ir pakartotinai. Malda yra galingas ginklas, plačiai naudojamas visame krašte. Aušros vartų išorinėje pusėje yra lietuviškasis Vytis. Tai tas pats Vytis, už kurį žmonės kentėjo ir buvo persekiojami. Tas pats Vytis dabar puošė jaunuolių krūtines, automobilių langus, kioskų sienas. Tai tarsi stebuklas, kuris buvo paspartintas tikinčiųjų maldomis. To niekas moksliskai neišrodys, bet tuo tikima ir maldomis už tai dėkojama.

Rasų kapinės. Tai amžinojo poilsio vieta tikinčiųjų palaikams. Pokario metais čia laidojami ir netikintieji, ir nekatalikai. Rasų kapinės yra daugiau negu kapinės. Ir čia tikintieji kovojo už savo tradicijas, už savo apeigas. Prieš keletą metų vieną Vėlinių vakarą susirinkusieji buvo milicijos išvaikyti, kai milicija pabūgo besireiškančio tautinio sentimentu. Pagal tradiciją, tikintieji atneša uždegtas žvakutes ir padeda ant artimųjų kapų. Tai vilties ir prisiminimo simbolis. Neatsitiktinai tą žvakių tradicija persimetė ir į jau įvykusio Sąjūdžio suvažiavimą spalio 22–23 d. Vilniuje. Tūkstančiai lietuvių su žvakėmis šeštadienio vakarą rinkosi prie Vilniaus katedros ir išreiškė norą, kad ši šviesa simboliškai pasklistų kiekviename Lietuvos kampelyje ir sujungtų tautą laisvės žygiui. Sąjūdžio delegacija taip pat padėjo vainiką ir gėlių ant Lietuvos atgimimo patriarcho dr. Jono Basanavičiaus kapo Rasų kapinėse.

Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronika. Tai tvirtovė be sienų ir be senos istorijos, skleidžiama nuo 1972 m. Joje buvo kruopščiai dokumentuojami Katalikų Bažnyčios Lietuvoje patirti persekiojimai. Kronika pasiekė laisvuosius Vakarus, buvo verčiama į kitas kalbas ir skleidžiama po visą pasaulį. Joje atsispindėjo kenčiančioji, persekiojamoji bei kovojanti Bažnyčia, siekianti pergalės be jokių kompromisų, be jokių derybų, be jokių nuolaidų. Kronika – tai plunksnos karių tvirtovė, tai idealistų kovos laukas.

Sibiras. Ten neteko būti, bet būnant Lietuvoje teko patirti apie Lietuvos

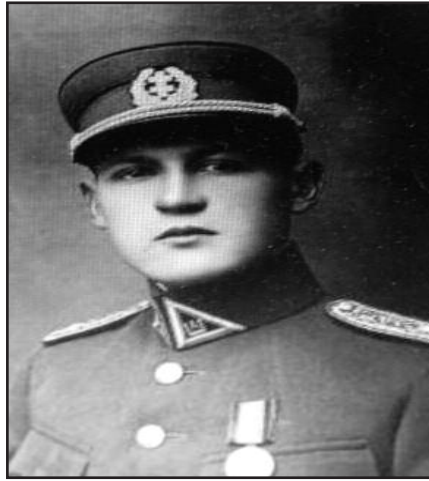
Nukelta į 11 psl.

DATOS ir SUKAKTYS

Lapkričio ketvirta savaitė

Lapkričio 25 d.

– 1881 m. gimė **Jonas XXIII** – popiežius nuo 1958 m. spalio 28 d. iki mirties. 2000 m. palaimintasis. Katalikų bažnyčios atsinaujinimo pradininkas (mirė 1963 m.).

Jonas Žemaitis-Vytautas.

Lapkričio 26 d.

– 1954 m. Maskvoje mirė **Jonas Žemaitis-Vytautas** – lietuvių karininkas, rezistentas, partizanų vadas, brigados generolas. 1926 m., baigęs šešias Raseinių gimnazijos klases, mokėsi Kauno karo mokykloje. Tarnavo 2-ajame artilerijos pulke kuopos vadu. 1936–1938 m. studijavo Prancūzijos Fontenblo artilerijos mokykloje. Vokiečių okupacijos metais įsijungė į rezistencinę veiklą: platino antinacinę spaudą. 1945 m. įsitraukė į partizanų gretas. 1949 m. J. Žemaitis išrinktas LLKS tarybos prezidiumo pirmininku, taip pat laikinai ėjo gynybos pajėgų vado pareigas. Jam suteiktas partizanų generolo laipsnis. 1951 m. gruodį ištikus insultui atsisakė pareigų (jas vėl pradėjo eiti 1953 m. pavasarį) ir gulėjo paralyžiuotas bunkeryje Šimkaičių miške (Jurbarko r.). 1953 m. gegužės 30 d. bunkeris buvo išduotas, J. Žemaitis suimtas gyvas. 1954 m. lapkričio 26 d. sušaudytas Maskvos Butyrkų kalėjime. 2009 m. Seimas priėmė deklaraciją, kad J. Žemaitis buvo kovojančios prieš okupaciją Lietuvos valstybės vadovas, faktiškai vykdęs Respublikos Prezidento pareigas. (Gimė Palangoje 1909 m.).

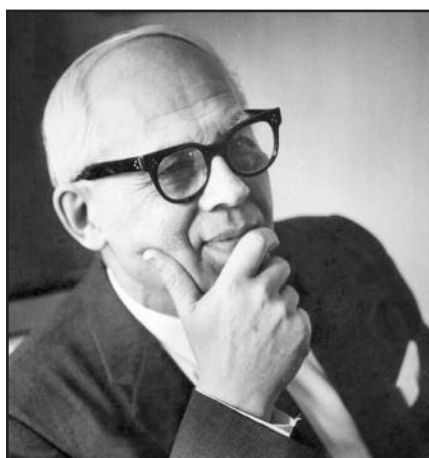
Lapkričio 27 d.

– 1881 m. gimė **Konstantinas Šakenis** – politikas, visuomenės veikėjas (mirė 1959 m.).

Lapkričio 28 d.

– 1520 m. portugalų jūrininkas **Ferdinandas Magelanas** pasiekė vandenyną, kuris vėliau pavadintas Ramiuoju.

– 1974 m. South Orange (JAV) mirė **Juozas Ambrazevičius-Brazaitis** – literatūrologas, pedagogas, vienas antinacistinės ir antisovietinės rezistencijos vadovų, visuomenės veikėjas. Gimė ūkininkų šeimoje. Bai-

Juozas Brazaitis.

gęs Marijampolės gimnaziją studijavo literatūrą Lietuvos ir Bonos universitete. 1934–1943 m. dėstė VDU, mokytojavo. 1938–1940 m. Ateitininkų draugų sąjungos pirmininkas. Drauge su kitais parengė literatūros teorijos, lietuvių literatūros ir pasaulio literatūros vadovėlius gimnazijoms. Priešinosi Lietuvos prezidento Antano Smetonos autoritariniam režimui. 1936 m. buvo vienas pagrindinių „Naujojoje Romuvoje“ paskelbtos deklaracijos „Į organišką valstybę“ organizatorių. 1940 m. prasidėjus sovietinei okupacijai įsitraukė į pasipriešinimo judėjimą kaip LAF patariamąsios grupės narys, buvo numatytas švietimo ministru. Birželio sukilimo metu ėjo laikinosios vyriausybės ministro pirmininko pareigas. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją, 1951 m. persikėlė į JAV. Kūrė Lietuvių fronto bičiulių sąjungą. Redavo „Darbininką“, „Į laisvę“. Sudarė rink. „Lietuvių rašytojai“, parengė K. Donelaičio „Metus“, Maironio „Pavasario balsus“. Išleisti „Raštai“ (Chicago, 1980–1985, 6 t.). Palaidotas Putname, perlaidotas Kaune. (Gimė Trakiškuose, Marijampolės apskr., 1903 m.).

Lapkričio 29 d.

– 1910 m. gimė **Antanas Škėma** – lietuvių išeivijos rašytojas, prozininkas ir dramaturgas, modernizmo atstovas (mirė 1961 m.).

Lapkričio 30 d.

– 1874 m. Blenheim, Oxfordshire, gimė **Winston Churchill** – britų politikas, rašytojas. Labiausiai išgarsėjo būdamas Didžiosios Britanijos premjeru Antrojo pasaulinio karo metais. Jis laikomas vienu svarbiausių vadovų Britanijos ir viso pasaulio istorijoje.

Winston Churchill. 1940.

1953 m. gavo sero titulą ir tais pačiais metais apdovanotas Nobelio literatūros premija. Baigė Sandhursto karo koledžą, tarnavo karininku husarų daliniuose Indijoje, Sudane. Buvo karo korespondentas. 1900 m. išrinktas į parlamentą nuo konservatorių partijos. 1940 m. W. Churchill paskirtas premjeru ir suformavo daugiapartinę vyriausybę. Būdamas ministru pirmininku jis sukūrė naują – Gynybos ministro postą. Vadovavo D. Britanijos gynybai. Jo uždegančios kalbos buvo labai svarbios kare kovojančiai Jungtinei Karalystei. 1941 m. su JAV prezidentu F. Roosevelt pasirašė Atlanto chartiją. Vienas svarbiausių Teherano (1943), Jaltos (1945), Potsdamo (1945) konferencijų, nulėmusių po II pasaulinio karo Europos politiką, dalyvių. Parašė knygų. Vienas jo šmaikščių minčių pavyzdys: „Sėkmė yra žingsniavimas nuo vienos nesėkmės prie kitos, neprarandant entuziazmo“. (Mirė Londone 1965 m.).

Gruodžio 1 d.

– 1958 m. mirė **Sofija Kymantaitė-Čiurlionienė** – rašytoja, visuomenės veikėja, literatūros ir meno kritikė, dramaturgė, poetė, vertėja (gimė 1886 m.).

Darbštieji lietuvininkai, kaip ir didesniais būriais artimosiose apylinkėse išsikuriantys vokiečiai, buvo labai sėkmingi ūkininkai. *Laukinių Vakarų* vėjai ir nuotykiškai buvo jų kasdienybė. Teksaso istorijos kontekste tai buvo normalus, reguliarus ir tipiškas naujakurių gyvenimo kelias. Netikėtumu dvelkia tik reikšmės, kurias istorinei lietuvių pasaulio vaizduotei atveria Teksaso lietuvių pasakojimas. Diasporos atmintis dažniausiai panardina lietuvius į Pensilvanijos anglies šachtų dulkes arba į Čikagos skerdyklų tvaiką, beveik nerasdama vietos drąsiesiems Vakarų užkariautojams ir fermeriams.

Patsy Dearman Hand papasakota istorija turi visus elementus, kurie yra svarbūs išikūrimo mitologijai. Joje visados bus paminėti *pirmųjų* kolonistų žingsniai, už laisvę pralieto kraujo lašas ir indėlis į naujosios tėvynės gerovę.

*Daugelis lietuvių naujakurių DeVitt'o apygardoje buvo apolitiški, nekariavo kare tarp valstijų. Be to, kai prasidėjo Pilietinis karas, Jungtinėse Valstijose jie gyveno tik keletą metų. Tuo tarpu daugelis Teksaso vokiečių labai priešinosi atsiskyrimui ir moraliai palaikė priešinimąsi vergovei. Vis dėlto keletas ir lietuvių imigrantų dalyvavo kariniame konflikte. Du jų, George Lundschen ir Heinrich Mertine, Amerikos valstijų konfederacijos kariuomenės Taksaso pėstininkų šeštojo pulko I kuopoje. John Kerlickis ir Albert Mertine buvo Teksaso vietinės gynybos būrių DeVitt apygardoje D kuopos, kuriai vadovavo kapitonas J. T. Kilgore, nariai...*¹¹⁰

Lietuvininkų tapsmas teksasiečiais – tikrais savo naujo krašto žmonėmis ir garbiais šeimnininkais – buvo labai spartus. Nereikėjo nė trijų generacijų. Tačiau reikia suprasti keletą specifinių bruožų, kurie nuo tol ilgai lydės lietuvių kilmės kolonistus visuose *naujuose pasauliuose*. Būdami evangelikai ir labai artimai susirišę su vokiškąja Rytų Prūsijos visuomene bei kultūra, Mažosios Lietuvos išeiviai lietuvininkai pirmiausiai integravosi į vokiečių diasporą, o per ją išsiskynė amerikietiškoje aplinkoje. Tam tikra prasme emigracijoje paspartėjo germanizacijos aktas, kuris beveik tuo pačiu metu buvo it koks tvirtesnis lieptas į amerikietiškos tapatybės erdvę.

Istorikai yra plačiai aprašę vokiečių imigraciją į Jungtines Amerikos Valstijas. Turėdami omenyje, kad suvienyta Vokietija atsirado žemėlapyje tik 1871 m., tad ir vokiečio – tos valstybės piliečio ir vieningos vokiečių tautos nario – identitetas buvo gan vėlyvas reiškinys, tyrinėtojai pastebi daugeliui diasporų būdingą reiškinį: Amerikoje bendra vokiškoji tapatybė formavosi netgi greičiau nei atskirose vokiečių valstybėse. Teksasas prieš išsilaipinant čia lietuvininkams buvo labai vokiškas. Tiesą sakant, išeiviai iš Habsburgų imperijos ir vokiečių žemių buvo bene didžiausia tautinė imigrantų bendruomenė. Pietų ir centrinės dalies Teksase 1840 m. gyveno apie 17 000 *vokiečių*. Įdomumo dėlei pridurkime, kad ir čekų imigrantų bendruomenė šioje naujoje JAV valstijoje buvo pati gausiausia Šiaurės Amerikoje¹¹¹. Tad nenuostabu, kad lietuvininkai labai turėjo taikytis prie artimųjų kaimynų gyvenimo.

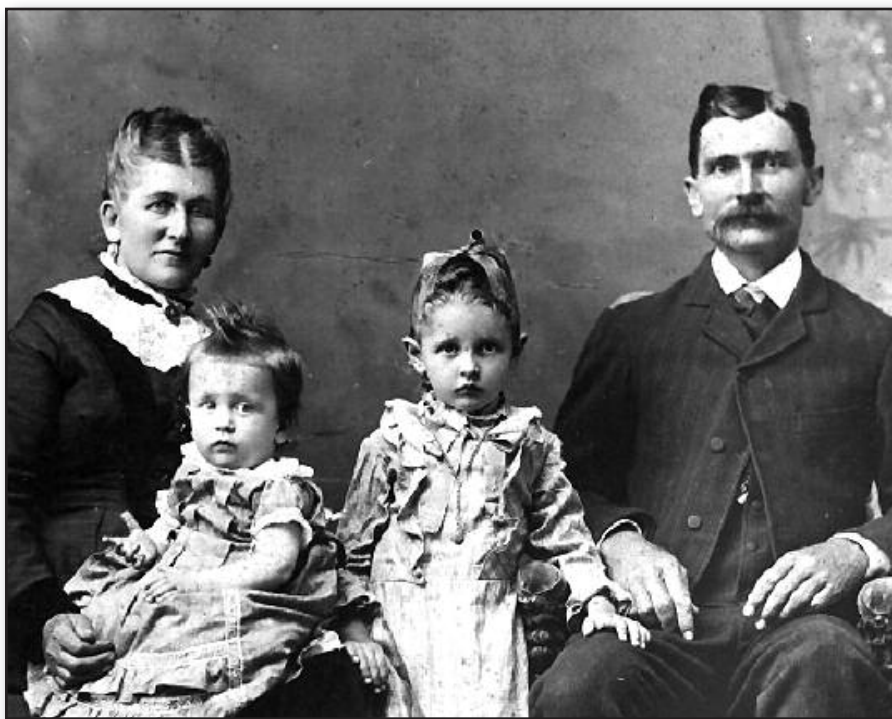
Rašydamas apie tai, kad ši savybė lydės mažos lietuvių bendruomenės klajonėse po didžiulį migrantų pasaulį, turiu omenyje atsektinus – sunkiai, bet atsektinus – panašius procesus Brazilijoje. XIX a. antrojoje pusėje

KARKLO DIEGAS

lietuvių pasaulio istorija

EGIDIJUS ALEKSANDRAVIČIUS

35

lietuvių, jei buvo atsikėlę iš Rytų Prūsijos, čia taip pat maišėsi su vokiečiais. Galutinės germanizacijos ir jau kartu su visa vokiečių diaspora vykęs integracijos į naują tėvynę procesas – štai kas buvo lemta lietuvininkams. Tačiau dažniausiai tokie iššūkiai ir integracijos alternatyvos kildavo didžiosios ekonominės emigracijos į Jungtines Amerikos Valstijas metu. Tada lenkiškoji katalikiška bendro likimo srovė pasiglemždavo lietuviškos tapatybės asmenis greičiau, nei jie tapdavo amerikiečiais. Vėlgi, dešimteriopei gausesnė lenkų emigracija ir iš Europos namų atsigabentas ryšys su kaimynais lenkais lėmė panašų elgesį: lietuvių didele dalimi virto išeivijos lenkais, ir beveik tuo pačiu metu – amerikiečiais, argentiniečiais ar brazilais.

Štai ką liudija teksasietiška lietuviškos atminties sergėtoja Patsy Dearman Hand:

*Lietuviai taip greitai asimiliavosi su vokiečiais naujuose namuose Teksase, jog po dviejų trijų kartų jų kultūra tapo beveik neatskiriama nuo Teksaso vokiečių. Dauguma dabartinės kartos atstovų net nenujaučia turintys lietuviškas šaknis*¹¹².

Skaitant Teksaso istorijas negali nekilti mintis, kad viso lietuvių pasaulio atminties žemėlapiui dar turi baltų, neištirtų plotų. Atmintis užželia greičiau negu globalizacijos vėjai išvarto kadaisė begaliniais atrodžiusius Amazonijos džiunglių plotus ar Sibiro taigą. Tačiau kaip tautos gyvenime, taip ir atminties srautuose labai daug priklauso nuo vieno ar kito stipraus individo, kuris leiddamasis į savo genealogijos požemius į mūsų prisiminimų sceną atsiveda ištisus būrius protėvių. Tai atgyja, stiprėja, išlieka bendros atminties bendruomenė, kuri yra ne kas kita, bet pati tauta.

Mažosios Lietuvos išeiviai Amerikoje buvo pirmosios kregždės didžiosios ekonominės emigracijos bangos, kuri užliejo vis labiau savo industrializacijos arba kapitalizmo tem-

pais išsiskiriančias šalis. Vokiečių valstybės ir Prūsija labai pavėlavo ne tik į pramonės perversmo varžybas, bet natūraliai liko toli už britų ir prancūzų negailėstingame pasaulio pasidalinimo ir kolonizacijos procese. Prūsijos karalystės valstiečių emancipacija nesutapo su darbo vietų miestų pramonėje skaičiaus augimu, todėl XIX a. viduryje daugeliui reikėjo rinktis tarp skurdžios vegetacijos savo gimtinėje arba emigracijos

vilčių. Kaip rodo istorikų tyrinėjimai, emigracijos srautai taip trikdė Prūsijos, o vėliau ir jos politinė valia suvienytos Vokietijos vyriausybę, kad 1873 m. imtasi varžyti išvykimą.¹¹³ Taip jau nutiko, kad atslūgus lietuvininkų išeivijos srautui, jų pėdomis pasekė kiti lietuviai.

Tiesa, yra keletas istoriografijoje paminėtų faktų, kurie nurodo į Didžiosios Lietuvos valstiečius, panašiais keliais bandžiusius pasiekti Amerikos Eldoradą jau prieš 1861 metus. Panašiai tuo metu, kuomet šilutiškiai lietuvininkai krovėsi mantą tam, kad pasiektų tolimąjį Teksasą, per Rusijos žaliają sieną į Vakarus iškeliavo keletas būrelių lietuvių. Pirmojo Amerikos lietuvių diasporos istoriko Jono Žilinsko liudininkas (būta tai T. Astramsko) nurodė faktus tokią istorijos pradžią:

*Tikros, ką mes vadiname valsčioniškos, emigracijos į Ameriką bandymas buvo darytas pirmą kartą laike pirmojo badmečio Lietuvoje, metuose 1850. Po visą Lietuvą tąsyk pasklido žinia apie gerą Amerikoj būvį, daugelis badojančių buvo pakilę į ten eiti, bet prūsų valdžia išėjusius net iš Hamburgo grąžino atgal. Ant kiek gavome patirti, tuom laiku, metuose apie 1853, atvyko į Ameriką tik du lietuviai: Petras Svotelis, buvęs klieriku, paeinąs iš kaimo Žardelių, Pustelnikų gmino, Mariampolės pavieta, ir antrasis, paeinąs iš Dzūkijos, kurio pavardė nėra žinoma...*¹¹⁴

Ši egzotiška užuomina nėra patvirtinta kitais tyrimais. Kiek caro Nikolajaus I laikais Lietuvoje sklido gandai apie Amerikos rojų iki baudiavos panaikinimo? Iki Krymo karo ir Europos žandaro mirties žinios iš Vakarų ir net bajorų kelionės į Vakarus buvo labai suvaržytos. Tačiau aki-vaizdu, kad tai, kas galėjo būti kalbama Mažojoje Lietuvoje, kas darėsi lietuvininkų kaimuose, ir Didžiojoje Lietuvoje būdavo žinoma

110. Ten pat.

111. Weatherford, Doris. *Foreign and Female. Immigrant Women in America, 1840-1930*. New York, Facts on File, Inc., 1995, p. XII-XIII.

112. Ten pat, p. 21.

113. Genienė, Zita. *Istorinė Mažoji Lietuva*, p. 15.

114. Žilinskas, Jonas. *Lietuviai Amerikoje*, p. 13.

Bus daugiau.

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

**DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER**
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

**DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA**
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

7241 Lemont Rd, Downers Grove, IL 60516
Tel: (630) 427-6800.

Shop & Save Market
 Downers Grove, IL 60516

10% Off

on purchases
November 28th - December 10th
 with the coupon present.
 DRAUGAS03

We reserve the right to limit quantities & correct printing errors
 Discount does not apply to alcoholic beverages.

Prices effective November 28th - December 10th

**Kedainiu
 Mayonnaise
 450 ml**

**Kedainiu
 Sorrels in
 brine 480 gr**

\$1.79

**Kedainiu
 Cranberry
 Jam 540 gr
 \$3.49**

**Vaisiu Sultys
 Juices/Nectars 3 ltr
 \$4.99**

**Korio Buckwheat Honey 1 kg
 \$9.99**

**Gerove Kiesel 85 gr
 .69¢**

**Javine Honey
 Cookies 250 gr
 \$1.39**

**Norvelita Hot and Cold
 Smoked Mackerel
 \$4.99**

„We reserve the right to limit quantities & correct printing errors”

DRAUGO FONDAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO IL 60629 • Tel.: 773-585-9500

Padėkos diena artėjant

Artinasi graži tradicinė šventė – Padėkos diena, toji kilni atsidėkojimo Visagaliui tradicija už visas suteiktas vertybes bei gėrybes mums – mirtingiesiems. Ir „Draugas“ švelniai beldžiasi į savo skaitytojų dosnias širdis: „Prašau, prisiminkite ir mane; nepamirškite savo ištikimo draugo!“ O aukotojų eilėse norėję matyti dar daugelį Draugo fondo narių, rėmėjų, kurių mes dabar su ilgesiu pasigendame, nors jų gražiomis nuotraukomis „Drauge“ žavimės ir maloniai apie juos skaitome.

Labai būtų gera ir naudinga, jei įvairios organizacijos, meno, kultūros, net ir šalpos puoselėtojai, o taipogi profesionalai, verslininkai, apie kurių paslaugas ir veiklą „Draugas“ skelbia nemokamai, suruoštų bent vieną renginį, kad ir paprasčiausius pietus, bent kartą metuose „Draugo“ naudai, pelną skirdami Draugo fondui. Kaip nuo žvakės užsidega kita ir ištisi jų tūkstančiai, taip viena širdis uždega kitą ir visus tūkstančius.

Draugo fondas dėkoja visiems, kurie prisiminė DF prieš Padėkos šventę. Tegu nuoširdi padėka lydys visus už paramą „Draugo“ laikraščiu.

Marija Remienė
DF tarybos pirmininkė

Rudens įnašai Draugo fonde

Su 1,000 dolerių:

Jonas ir Laima Šalčiai, St. Petersburg, FL, **garbės nariai**, iš viso 7,070 dol.

Su 200 dolerių:

Stasys ir Dalia Strasiai, Ann Arbor, MI, **garbės nariai**, iš viso 3,100 dol.

Ona Venclovienė, La Grange Park, IL, iš viso 300 dol.

Su 100–150 dolerių:

Antanas ir Viktorija Valavičiai, Chicago, IL **garbės nariai**, iš viso 5,700 dol.

Vytautas ir Ona Koliai, Palos Park, IL, **garbės nariai**, iš viso 2,900 dol.

Ona Račiūnienė, Independence, OH, **garbės narė**, iš viso 1,750 dol.

Msgr. Al Bartkus, St. Petersburg Beach, FL, iš viso 250 dol.

Su 50 dolerių:

Juozas ir Birutė Kasperavičiai, St. Petersburg, FL, **garbės nariai**, iš viso 1,300 dol.

Vytautas Jonaitis, Grand Rapids, MI, **garbės narys**, iš viso 1,200 dol.

Alicia Solienė, Juno Beach, FL, iš viso 650 dol.

Aldona Krištolaitis, Chicago, IL, iš viso 500 dol.

Raimundas Kiršteinas, Rochester, NY, iš viso 100 dol.

Su 25–30 dolerių:

Bronius Jaselskis, Evanston, IL, iš viso 325 dol.

Danguolė Ilginytė, Palos Hills, IL, iš viso 235 dol.

Draugo taryba nuoširdžiai dėkoja visiems aukotojams.

Kristaus Karaliaus tvirtovės Marijos žemėje

Atkelta iš 8 psl.

studentijos pastangas atrasti Sibiro tremtinius – gyvuosius ir jau mirusius. 1989 m. vasarą buvo suorganizuota ekspedicija į tolimąjį Sibirą, ten ieškant lietuvių. Surastieji buvo apklausinėjami, filmuojami. Atrodo, kad Lietuvoje nėra nė vienos šeimos, kuri nebūtų paliesta išvežimų į Sibirą. Sibire, o ne kur kitur, gimė Adelės Dirsytės maldaknygė, tikinčiųjų drašos, ištvermės ir artimo meilės paminklas, vėliau plačiai pasklidęs įvairiomis kalbomis po pasaulį. Sibiro tikinčiųjų tvirtovės nebuvo katedros, paminklai ar šimtamečiai pastatai. Jų tvirtovės buvo lūšnelės, iš atliekamų lentų suremti barakėliai, slaptai susirinkusiųjų maldos bei giesmės. Tada rašiau, kad „Iš čia kils dvasinio ryžtingumo ir tikėjimo įkvėpimo šaltinis ateinančioms mūsų kartoms“.

Kryžių kalnas. Septintoji tvirtovė, kurią paminėjau, buvo istorinis Kryžių

kalnas prie Meškuičių. „Yra pasaulyje kraštų, kur katalikybė įleidusi žymiai gilesnes šaknis, negu pas mus, tačiau tokios tradicijos, tokios materijos dvasiškumo išraiškos niekur nesutiks. Šiuo požiūriu kalnas unikalus, vienintelis pasaulyje. Šimtai įvairaus dydžio ir formų kryžių kryželių, kuriuos įvairiais sumetimais sunėšė žmonės, sudaro dvasingą, kilnų, ir tuo pačiu gyvą ansamblį“, – „Šiaulių naujienose“ rašė Šiaulių miesto vyriausias dailininkas.

Paminėjau septynias Kristaus Karaliaus tvirtoves Marijos žemėje. Prisiminiu tu tvirtovių įgulas: tikinčiuosius, badaujančius, išvežtuosius, kaltinamuosius ir kovojančius. Jų buvo daug. Dabar jungiuosi prie Vytauto Landsbergio kvietimo tikėti, kad Lietuva gyventų.

„Todėl kalbėkime, liudykime ir žodžiu, ir darbu, kad galima gyventi kitaip“.

DEŠIMTIES METŲ MIRTIES SUKAKTIS A † A STEFANIJA BARDAUSKAITĖ STASIENĖ

Mirė 2003 m. lapkričio 29 d.

Su liūdesiu ir meile prisimename mūsų mylimą Mamą ir Močiutę, kuri prieš dešimt metų iškeliavo Amžinybėn.

Prašome ją prisiminti savo maldose.

Ingrida Bublienė, Matilda Davis, Ugnelė Šilėnienė ir jų šeimos

Auksučiai Foundation:

Tikslas gelbėti smulkiųjų ūkių žemdirbiams gerinti savo šeimų įplaukas. Daugiau nei 90 proc. aukotų pinigų eina tiesioginėms darbų išlaidoms Lietuvoje.

Dėkojame dosniems aukotojams

Pateikiame ataskaitą suaukotų pinigų, duotų Auksučių projektui, nuo 2012 m. lapkričio 15 d. iki 2013 m. lapkričio 15 d.

Daugiau nei \$10,000 Vanda ir Vytautas Šliūpas, CA.

Aukos daugiau nei \$3,000 Prof. Calvin Qualset, CA; David Domalakis, TX.

Aukos daugiau nei \$1,000 Gražina Liautaud, IL; Alvin Ruth Trust, CA; Rotary Club of Millbrae, CA; Antanas ir Viktorija Valavičius, IL; A. ir B. Bridges Foundation, CA.

Aukos daugiau nei \$500 Judita ir Adrianas Stanislovaitis, IL; Paul Domalakis, PA; K. A. Jucas, IL: Knights of Lithuania, PA.

Aukos daugiau nei \$200 Julia Klee, Šveicarija; Gytis Šernas, Kanada; Danutė Januta, CA; Karolina Kubilius, IL; J. Drukteinis, NE.

Aukos daugiau nei \$100 John Vazbys, NJ; Gražina Kenter, CT; Vytas Svalbonas, PA; A. Taškūnas, Australija; Tadas Dabšys, CA; Živilė Gimbutas, CA; Vida Sakevičius, IL; Aldona Venckūnas, CA; dr. Linas Sidrys, IL.

Aukos iki \$100 Evelynna Taggert, NM; Donna Alerie, MA; Martha Meaders, MI; dr. Mark Mikatavage, VA; M. Derezinski, CA; Don Parsons, MT; Stephanie Stubbs, CA; Dalia Bobelis, FL; Algis Garolis Trust, OR; R. Zantovičius, VA; Algis Stepaitis, IL; Rasa Gustaitis Moss, CA; Peter Manzari, NY; Diana Petrauskas, OH; John Babich, CA; Raymond Mikelionis, CA; V. Motušis, IL; Katherine Rhoda, ME.

Projekto direktoriai darbuojasi be atlyginimo. Jų pačių neatlygintos išlaidos siekė apie 40 proc. visų projekto išlaidų.

Dovanos yra atleidžiamos nuo mokesčių pagal IRS #91-1944327 Auksučiai Foundation 501(c)(3) non-profit organization registered in CA. www.auksuciai-foundation.org

Auksučiai Foundation

5397 Hale Court

Sacramento, CA 95819

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti

„DRAUGĄ“

internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slaptažodį. Skaitykite „Draugą“ greičiau!

www.draugofondas.org

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį.

Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

Draugo fondas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

PAS MUS IR APYLINK MUS

■ **Brighton Parko Švč. Mergelės Marijos** Nekalto Prasiidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL), šį ketvirtadienį, lapkričio 28 d., 9 val. r. su šv. Mišiomis trim kalbom (lietuviškai, angliškai ir ispaniškai) švęsime Padėkos dieną. Šv. Mišias koncelebruos kun. Gediminas Keršys, klebonas kun. Robert Coleman ir kun. Armando Ramirez-Ruiz. Sekmadienį, gruodžio 1 d., 10 val. r. švęsime pirmąjį Advento sekmadienį. Su šia švente prasideda nauji bažnyčios liturginiai metai ir A ciklas. Šv. Mišias atnašaus kun. dr. Augustinas Kulbis.

■ **Lapkričio 30 – gruodžio 1 d. vyks Lietuvos – JAV bokso turnyras**, skirtas pažymėti 80-ąsias lakūnų Stepono Dariaus ir Stasio Girėno skrydžio per Atlantą bei Lietuvos bokso 90-ečio metines. Boksinių kovas dvi savaitgalio dienas galima bus stebėti Pasaulio lietuvių centro salėje, Lemonte, IL. Bilietai – visose lietuviškose parduotuvėse, pas organizatorius (tel: 630-935-1757), o taip pat varžybų dienomis prie salės.

■ **Gruodžio 8 d., sekmadienį, Jaunimo** centro tradiciniai pietūs didžiojoje salėje. Šv. Mišios už gyvus ir mirusius centro rėmėjus – 1 val. p. p. Jėzuitų koplyčioje, giedos solistai Margarita ir Vaclovas Mom-

kai. Akademinė dalis ir meninė programa – 2:30 val. p. p. Pietūs – 3:30 val. p. p. Vyks pinigine loterija. Maloniai kviečiame organizacijas ir pavienius asmenis užsakyti stalus. Skambinti tel. 708-447-4501 (Milda Šatienė) arba tel. 773-778-7500 (Reda Daubarienė).

■ **Gruodžio 8 d. sekmadienį, Palaimintojo** Jurgio Matulaičio misijos choras kviečia visus į Kalėdinį koncertą, kuris vyks 1:30 val. p. p. misijos bažnyčioje, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Dalyvauja misijos choras, vaikų choras „Vyturis“ ir solistai. Bilietus į koncertą galima įsigyti misijos prieangyje prieš ir po 11 val. r. šv. Mišių kiekvieną sekmadienį.

■ **Gruodžio 21 d., šeštadienį, Lietuvių** meno ansambliis „Dainava“ visus kviečia į adventinį/kalėdinį koncertą, kuris vyks Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Park.

■ **Gruodžio 22 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** Jaunimo centre – Čikagos ateitininkų ruošiamą tradicinę Kūčių agapę, su šv. Mišiomis, Kūčių valgiais ir papročiais. Vietas užsakyti tel. 630-325-3277 (Ona Daugirdienė) arba el. paštu: odaugirdas@hotmail.com.

Kunigo Jauniaus Kelpšo įvesdinimo į parapiją klebono pareigoms iškilmės Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje Marquette Parke vyks gruodžio 1 d. 10 val. r. Dalyvaus Jo Ekscelencija Vyskupas Andrew Wypych. Šv. Mišios bus aukojamos anglų ir lietuvių kalbomis. Po Mišių parapijos salėje – pietūs, programa ir pabendravimas. Prašome iš anksto užsakyti vietas tel. 773-776-4600 (Audra).

PASAULIO LIETUVIŲ CENTRAS
14911 127th St. LEMONT

GRUODŽIO 7d. 9:30v.r. - 4:30v.p.p.
GRUODŽIO 8d. 10:30v.r. - 3:30v.p.p.

TRADICINĖ KALĖDINĖ MUGĖ
Rankdarbiai · Papuosalai · Knygos · Lietuviškas Maistas · Gėrimai · Muzika

Registracija tel. 708-403-7858
Informacija tel. 630-257-8787

„DRAUGO“ PRENUMERATOS VAJUS

Naujiems prenumeratoriams taikoma 20 proc. nuolaida – metinė laikraščio prenumerata kainuoja tik 120 dol.

Užsakykite „Draugą“ sau ir tiems, kurie jo dar neskaito. Nudžiuginkite jaunas šeimas, gimines, pažįstamus švenčių, gimtadienių ar kitomis progomis, padovanodami jiems laikraštį.

Čekius rašykite „Draugas“ ir siųskite adresu:
4545 W. 63rd St. Chicago, IL 60629.

„Draugą“ užsakyti saugiai ir greitai galite ir internete – www.draugas.org („PayPal“ dešinėje pusėje „Sumokėti“)

Dr. J. Kazickui – kovotojų už laisvę ordinas

Priekyje – dr. Juozas Kazickas; antroje eilėje (iš kairės): Aleksandros Kazickienės liuanistinės mokyklos vedėja Neila Baumilienė, Kazickų šeimos fondo administratorė Elena Naujickienė, Švč. Marijos Nekaltojo Prasiidėjimo vienuolyno seselė Margarita, dr. J. Kazicko dukra Jūratė ir LR generalinis konsulas New Yorke V. Sarapinas.

Prano Valio nuotrauka

2013 m. lapkričio 23 d. Lietuvos Respublikos generalinis konsulas New Yorke Valdemaras Sarapinas kartu su JAV Lietuvių Bendruomenės, Švč. Marijos Nekaltojo Prasiidėjimo vienuolyno Putname, Kazickų šeimos fondo ir Aleksandros Kazickienės liuanistinės mokyklos atstovais įteikė aukščiausią Lietuvos laisvės kovotojų sąjungos apdovanojimą – ordiną „Už Tėvynės laisvę“ – žymiam lietuvių verslininkui, filantropui, ekonomikos mokslų daktarui Juozui Kazickui. Apdovanojimas dr. J. Kazickui įteiktas už nenuilstamą rūpinimąsi Lietuvos nepriklausomybės atkūrimu ir įtvirtinimu, patriotišką veiklą organizuojant Lietuvos vadovų ryšius su JAV ir Europos valstybių vadovais, už filantropinę veiklą Lietuvoje ir pasaulyje. Iškilmingos ceremonijos metu generalinis konsulas, pavadinęs šįmet 95-metį paminėjusį dr. J. Kazicką gyva Lietuvos valstybės legenda, padėkojo

jam už rūpinimąsi Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės įtvirtinimu bei švietėjiškų mūsų valstybės programų rėmimu. „Taip pat ačiū Jums už tai, kad pritraukėte į Lietuvą milijonines investicijas – turiu galvoje „Philip Morris“, „Coca-Cola“, „Motorola“ kompanijų atėjimą į mūsų valstybę“, – sakė V. Sarapinas. Generalinis konsulas pažymėjo, kad šis garbingas apdovanojimas turi ir gilią simbolinę prasmę, nes J. Kazicko seneliai buvo 1863 metų sukilimo dalyviai, kurie buvo ištremiti į Rusiją, kur gimė ir pats Juozas. Dėkodamas už garbingą apdovanojimą, dr. J. Kazickas sakė: „Aš žinojau, kad mano sapnas, jog Lietuva bus laisva, kažkada išsipildys. Ir tai iš tiesų įvyko. Ačiū mamai ir tėčiui už įskiepytą meilę Tėvynei Lietuvai“.

LR generalinio konsulato
New Yorke informacija

Čikagos Mokslo ir pramonės muziejus jau 72-ą kartą rengia Kalėdų sutiktuves –

Christmas Around the World.

Šiemetinę temą įkvėpė nauja muziejuje vykstanti paroda

Treasures of the Walt Disney Archives. Rotundos centre puikuoja 45 pėdų aukščio eglė, o ją supa daugiau kaip 50 mažesnių eglučių, kurias kasmet puošia įvairių Čikagos etninių bendruomenių savanoriai, pristatydami tokiu būdu savąją kultūrą ir tradicijas. Neatskiriama šio festivalio dalis – šventiniai meniniai pasirodymai. Lietuviška programa šiemet – sekmadienį, gruodžio 1 d., 12:45 val. p. p. Muziejuje koncertuos Lietuvos Vyčiai ir „Suktinis“.

Vienas – du – trys..., kuris įdomiausias šių metų rašiny?

Dalyvaukite įdomiausio 2013 m.

„Drauge“ paskelbto straipsnio konkurse.

Siūlykite iki **gruodžio 20 d.**

tel.: 773-585-9500 arba

el. paštu: redakcija@draugas.org.